Bajtársi Hírlevél

XXI. évfolyam 3. szám 2018. október

A kiadvány térítésmentes, sokszorosítható

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének időszakos kiadványa

Október 23.

Nyáron sem pihent az Elnökség

6. oldal

Bajtársi találkozó Szabadszálláson

18. oldal

A pákozdi csata terepasztalon

24. oldal

TISZTI ESKÜ

Esküt tettek a honvéd tisztjelöltek augusztus 20-án, hétfőn a Kossuth Lajos téren. Az ünnepélyes eskütétel előtt dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter, utána pedig dr. Áder János köztársasági elnök mondott beszédet. A miniszter felszólította a fiatal tiszteket, hogy mutassanak példát hazaszeretetből, hősiességből, mutassák meg, hogy ha kell, esküjük szellemében a legdrágábbat adják ezért a hazáért. Dr. Áder János köztársasági elnök úgy fogalmazott: Magyarországnak ragaszkodnia kell ahhoz a nyugati kultúrához, amelyhez Szent István király sorsunkat kötötte. Az államfő a katonákhoz szólva kijelentette, hogy hazánk békéje és biztonsága csak Európa békéjében és biztonságában teremthető meg.

HONVEDELEM.HU
FOTÓ: KISÉRI-NAGY FERENC

„Hazám védelmezője vagyok!”

Kétszázhetvennyolc, az MH Altiszti Akadémián végzett altisztjelölt vált a Magyar Honvédség hivatásos őrmesterévé, miután letette az esküt július 8-án. A Magyar Honvédség „kapujának” is tekintett akadémia legkiemelkedőbb eseményét idén a Hősök terén rendezték meg. Az avatáson dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter és Korom Ferenc altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnöke mellett részt vett Mihócza Zoltán vezérőrnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság megbízott parancsnoka is.

HONVEDELEM.HU
FOTÓ: TISCHLER ZOLTÁN

TARTALOM

Tiszti eskü....2
Köszöntő az Idősek Világnapján....3
Romániában jártunk....4
Találkozás szlovéniai veteránokkal....5
Nyáron sem pihent az Elnökség....6
Polgármesterek találkozója....7
Tanácskozott a BEOSZ TT....8
Kuratóriumi ülés....9
Síremlék avatás....10
Nekrológ helyett....11
A WAT Magiszterek az Alma Materben....12
Hova lett a BEOSZ-emlékhely?....14
Az MH 170. évfordulójára....16
Bajtársi találkozó Szabadszálláson....18
Kalocsai megemlékezés....19
Magyar huszárok Bécsben....20
65. éves a Rákóczi Kat. Középiskola....21
Ezrek jöttek Taplcára....22
A pákozdi csata terepasztalon....24
Csőrobbanás....25
Vérpezsdítő dallamok....26
Vidrashow és tagtoborzás....27
Halhatatlanokkal találkoztunk....28
Cseméi vigasságok....29
Befejeződött a Kat. Ejtőernyős VB....30
Kapcsolatfelvétel Balatonszőlősön....31
Hadihajós fesztivál....32

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének Tájékoztatója
Felelős kiadó:
Hazuga Károly ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke
Szerkesztőbizottság elnöke:
Vilner Péter ny. ezredes
Szerkesztőbizottság elnökhelyettese:
Pintér Ferenc ny. ezredes
Főszerkesztő:
Gróf Ferenc ny. alezrdes
Szerkesztő:
Mészáros Károly ny. alezredes
Fotó: Kiséri-Nagy Ferenc
Tervezőszerkesztő:
Gábor Mariann
A hírlevél internetes elérhetősége:
www.beosz.hu
Cím: 1440 Budapest, Pf.: 22.
E-mail: bhirlevel@gmail.com
NMHH Szám: 1612/2012

Köszöntő az Idősek Világnapján

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetségének elnöksége és a Bajtársi Hírlevél szerkesztő bizottsága az Idősek Világnapja alkalmából köszönti a szövetség egyesületi tagjait, bajtársainkat, akik az idősek csoportjába tartozónak tarthatják magukat. A hivatalos statisztika ma az idősek közé a 75 éven felülieket sorolja, ami egy állapotot jelent, magában sem erényt, sem hátrányt nem fejez ki, szükségszerűen nem kell járnia a szellemi, fizikai képességek változásával.

Külön adjon büszkeségre okot ezen a napon, az Idősek Világnapján, a haza egy életre szóló elkötelezett szolgálata, a sokszor nem könnyű körülmények közötti helytállás, az elért eredmények, az elődök szakmai munkájának, tapasztalatának továbbvitele, átadása az újabb, és fiatalabb korosztályoknak.

Legyen ünnep ez a nap e korosztály számára, az ünnepi köszöntők meghallgatása, a gratulációk, elismerések fogadása mellett nem lehet éles határt húzni, megkülönböztetést tenni a generációk között. Ez a korosztály inkább az összetartozást, a nemzedékek közötti szolidaritást érzi át a mindennapokon, így a mai napon is. Az idősek ünnepe adjon okot a visszapillantásra, a pályaválasztás, a katonai tanintézetekben töltött tanulmányi órák, a vizsgadrukk, az államvizsga, az első beosztási hely elfoglalása izgalmainak, a pályakezdet nehézségeinek, vagyis a sikereknek, a küzdelmeknek felidézésére, áttekintésére, végiggondolására.

Mert van mit végiggondolni, a kiképzés, a gyakorlatok, a beosztottakkal való hangnem megtalálása tekintetében is. E korosztály fontosnak tartotta és tartja a máig tartó barátságokat a hallgatótársakkal, egy katonai szervezetben szolgáló tisztekkel, tiszthelyettesekkel, polgári alkalmazott kollégákkal, vagy a ma már a szolgálatra többségében jó emlékkel visszagondoló sorkatonákkal. Jól érzékelhető ennél a nemzedéknél, hogy közösen élték meg az összetartozás élményét, az egymás eredményei, sikerei fölött érzett örömet.

A kor előrehaladtával továbbra is a honvédség részének érezik magukat, gondolatban ott állnának az avatásra kerülő tisztek, altisztek között, úgy élik meg a mindennapokat, mintha együtt küzdenének a gyakorlatozókkal, a missziókban szolgálatot teljesítőkkel, örömmel várják a hívó szót, és ahol tudnak, segítenek. Büszkék a katonák által elért eredményekre, érzékelhetően rosszul élik meg az esetleges sikertelenséget. Figyelik, lehetőségükhöz képest segítik és maguk eszközeivel, elsősorban helyi szinten öregbítik a honvédség jó hírét. Nem akarnak, és nem tudnak kiszakadni abból a közegből, amibe szinte beleszülettek.

De az ünnepi pillanatokban sem feledik a családot, akitől a legtöbb támaszt kapták az aktív szolgálat alatt. A feleségek, élettársak minden helyőrségváltásnál, még ugyanabban a szakmában is pályakezdőnek minősültek. A férjek kiképzésen, gyakorlatokon való távollétük alatt vállukra vették a család összefogását, a gyerekek nevelését. Pályájuk gyermekeik életét sem tette egyszerűbbé, minden előnyével és hátrányával együtt több iskolát, közösséget kellett megismerniük, mire célba értek.

Jól érzékelhető, hogy e korosztályt az életkor, a tényleges szolgálat befejezése sem választotta el a honvédségtől, hivatásuktól, a hazáért érzett felelősségtől. Náluk gondolkodásban, tettekben érzékelhető az egy életre szóló elkötelezettség. Örömmel látják a hadsereg fejlesztésére irányuló terveket, törekvéseket. Támogatói a szerződéses, tartalékos rendszer kiépítésének, lehetőségeik, felkészültségük alapján, ha erre helyileg igényt tartanak, szívesen vállalnak részt a toborzómunkából.

Biztató jelként tartják számon dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter parlamenti bemutatkozásakor elmondott azon gondolatait, melyekben „fontos célként jelölte meg a nyugállományú katonákkal és a tárca gondoskodási körébe tartozó hozzátartozókkal való törődést, az elesett bajtársak és hősök emlékének ápolását, valamint a hagyományőrzést is."

Köszöntésként, köszönetként a szövetség egyetértésével, támogatásával, e sorokat kívánta közreadni az ünnepen, az Idősek Világnapján a szerkesztőség.

Szerkesztőség

ROMÁNIÁBAN JÁRTUNK

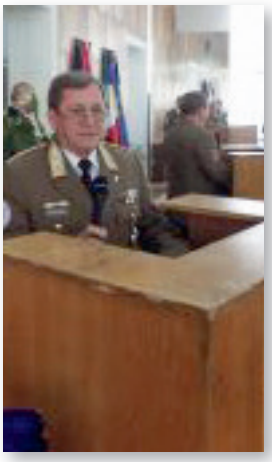

2018. májusában a romániai Tartalékos és Nyugállományú Katonák Országos Egyesülete (ANCMRR) ünnepi közgyűlést tartott Aradon, melyen a BEOSZ elnökével, Hazuga Károly ny. altábornagygyal együtt vettünk részt.

Az egyesület több nevezetes eseményről emlékezett meg, többek között az 1864-ben, Alexandru Ion Cusa fejedelemsége alatt, „A tisztek társadalmi helyzetéről szóló” törvény elfogadásának és a román kormány 2010-es határozatában a „Tartalékos Katonák Napja” alapításának napjáról. A két esemény egybeesik az „Alexander Ion Cusa” Tartalékos és Nyugállományú Katonák Országos Egyesülete 1990-es újraalakulásának napjával, május 31-ével. Az ünnep jelentőségét emelte, hogy a rendezvényre a román állam megalakulásának centenáriumi évében került sor. A közös ünnepségre a szervezők több társszervezet képviselőit is meghívták, így a BEOSZ mellett a bolgár, olasz, szerb és török szervezetek vezetői is jelen voltak.

Május 30-án kora este a Közigazgatási Palota „Ferdinánd király nagytermében” Arad polgármestere fogadta a román egyesület és a román honvédelmi minisztérium, valamint az országos és helyi társ- és társadalmi szervezetek vezetőit, képviselőit és a külföldi delegációkat. Az ünnepélyes fogadás után rövid városnézés következett, majd ezt követően az ANCMRR elnöke, a minisztérium államtitkára és a város polgármestere az egyesület vezetői, valamint a külföldi vendégek tiszteletére díszvacsorát adott, amely a kezdeti formális vacsorából rövidesen közvetlen baráti hangulatú összejövetellé vált. Különösen hasznos volt, hogy a nem olyan régen újjáalakult vezetőséggel közvetlen személyes kapcsolat alakulhatott ki.

Másnap a patinás aradi tiszti klub dísztermében folytatódott a hivatalos ünnep. Itt a román parlament védelmi bizottságának tagja, a védelmi minisztérium államtitkára és az országos és helyi hivatalok, valamint a katonai és fegyveres erők vezetői, az ANCRRM küldöttei és a külföldi vendégek jelenlétében ünnepi beszédet mondott az ANCMRR elnöke, Neculai Bahnareanu ny. altábornagy és az aradi ANCMRR elnöke, Vasile-Ionel Heredai ny. vezérőrnagy. Ezt követően a külföldi delegációk vezetői és a helyi hivatalos szervek képviselői köszöntötték az ünnepelteket. A megemlékezés alkalmából az ANCMRR elnöke kitüntetéseket és emlékplaketteket adott át többek között a meghívott külföldi vendégek részére, így Hazuga Károly ny. altábornagy és jómagam is átvehettük az eseményre kiadott szép mívű plakettet.

A déli tűző napsütésben az ünnep folytatásaként a város főterén álló „Román Katona Emlékművet” ökumenikus egyházi szertartás után katonai tiszteletadással koszorúztuk meg. Az ünnepség hivatalos része a tartalékos és nyugállományú katonák tiszteletére adott zenés folklórelőadással színesített díszebéddel fejeződött be. A délutáni megbeszéléseket az Aradtól mintegy hatvan kilométerre, egy gyönyörű völgyben fekvő Moneasában (Menyfalu) folytattuk. Útközben az ANCMRR vezetőségével és a külföldi delegációkkal közösen megkoszorúztuk a Paulis településnél a II. világháborúban vívott csatában elesett Arad megyei katonák és önkéntesek emlékére emelt emlékművet. Az este folyamán baráti beszélgetések folytak, de a jövőre nézve is fontos dolgok kerültek szóba. Fontos, hogy a román féllel egyetértve tovább erősítjük és bővítjük kapcsolatainkat. Mindkét fél megelégedéssel szólt az országos elnökség és a határ menti egyesületek közötti jó kapcsolatokról. A marosvásárhelyiek keresik a magyar partnerüket, akivel szívesen felvennék a kapcsolatot. Ljubomir Draganjac ny. altábornagy, a Szerb Köztársaság Nyugállományú Katonák Egyesületének elnöke is elmondta, hogy szeretnék a jövőben felvenni velünk a kapcsolatot, amelyre Hazuga Károly ny. altábornagy szerint akár még ebben az évben is sor kerülhet.

Köszönjük a meghívást, a hasznos és baráti hangulatú közös ünneplési lehetőséget, a kitűnő vendéglátást.

Udvardy Endre ny. alezredes,
nemzetközi kapcsolatokért
felelős ügyvivő

Találkozás szlovéniai veteránokkal

A Szlovén Hadirokkantak Szövetségének három tagú küldöttsége a nemzetközi kapcsolatok erősítése érdekében Észak-Magyarországra látogatott. Hazájukban, a szövetség tagszervezetei nagy gondot fordítanak a területükön található hadisírokra és haditemetőkre, ezért az I. világháború befejezésének 100. évfordulóján kíváncsiak voltak ezek magyarországi megvalósítására. A küldöttség vezetője, Janez Podrzaj elnök korábban már értesült arról, hogy a Miskolci MJ város által 2017-ben elnyert 216 milliós pályázati pénzből teljesen megújult a tetemvári I. világháborús temető, illetve folyamatban van a Sajóparton a Kolera temető és a Vasgyári temető katonai parcellájának felújítása is. Az Ipacs József ny. ezredes (HONSZ országos elnök) kíséretében Miskolcra érkező vendégeket, mint hadisírgondozók, a Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület tagjai fogadták.

Mészáros János kutató a helyszínen méltatta a Háromkő Ifjúsági, Természetjáró és Kulturális Szervezet és az 1400 önkéntes több ezer órával végzett kitartó és következetes munkáját, nagy elismeréssel szólt a közel másfél évtizedes áldozatos munkáról, kiemelve Jernei Péter elnök, szervező és sírkataszteri tevékenységét, és a II. Észak-magyarországi cserkész kerület temetőgondozási tevékenységét.

A ljubjanai küldöttség a tájékoztatás után, rövid sétát tett a temetőben, gondosan tanulmányozta és lefordította az emléktáblára írt szöveget, majd kegyeleti koszorú elhelyezésével tisztelettel adózott a temetőben nyugvó sok nemzetiségű katonák emlékének.

Vladimir Pegan főtitkár köszönetét fejezte ki, hogy magukkal vihették a folyamatosan bővülő sírkataszteri másolatot, hiszen a küldöttség már a helyszínen talált több szlovén katonai nevet. Előzetesen ígéretet tett arra, hogy segíteni fogják a helyi hadisírgondozók munkáját és hazatérve folytatni fogják a szlovén nevekhez fűződő adatkeresést.

A szlovén küldöttség a barátság jegyében háláját fejezte ki Miskolc város vezetésének, hogy az I. világháború befejezésének 100. évfordulóján méltó emléket állított a háborúban elesett katonáknak, köszönetét fejezi ki minden cserkésznek, iskolának, civil szervezetnek, magánszemélynek és a hadisírgondozóknak a példaértékű munkájukért.

A Vajányi Lajos Bajtársi Egyesület szervezésében másnapi útjuk a Felvidékre vezetett, ahol a Betléri Andrássy kastély megtekintése után, Várhosszúréten a katonai emlékműnél koszorút helyeztek el a II. világháborúban elesett magyar katonák emlékére.

A BEOSZ koszorújának elhelyezésével, mi is kegyelettel adóztunk emlékük-nek. A helyszínen Ulman István fafaragó művész tájékoztatása után megtekintették a Gömöri Kézműves Társulás fafaragó műhelyeit, majd részesei voltak a 23. Kecsői Falunapnak.

A 350 fős kis falu csodálatos vendégszeretetét élvezve Aggteleknél köszöntek el vendéglátóiktól. Elköszönésükkor elmondták, hogy csodálatos élményekkel gazdagodva térnek haza és biztosak abban, hogy ez az útjuk hozzájárult nemzetközi kapcsolataik erősítéséhez.

Köszönjük a színvonalas szervezéshez nyújtott BEOSZ-támogatást.

Husonyicza Gábor
elnök

Nyáron sem pihent az Elnökség

Az Elnökség a nyári időszakban a programokra, elfoglaltságokra és a szabadságolásokra is tekintettel két ülést tartott. Egyet a nyár elején, majd augusztus végén. Az ülések témái közül kettő – a BEOSZ-emlékhely kopjafáinak áthelyezése és a régióvezetők támogatása – mindkét alkalommal napirenden volt.

A júniusi ülésen az elnökség foglalkozott az adatkezeléssel és adatvédelemmel kapcsolatos jogszabályi előírásokkal, és különösen a Szövetségre vonatkozó kötelezettségekkel. Az FB ellenőrzések nyomán téma volt a régióvezetői támogatások elszámolásának rendje, melylyel kapcsolatosan ez alkalommal főleg a gyakorlati tapasztalatokról esett szó. Fontos döntés született a Magyar Honvédség megalakulásának 170. évfordulója alkalmából tartandó tagegyesületi és tagszövetségi rendezvények támogatására kiírt pályázat – közel 2 millió forint – elosztása ügyében is. A döntésről az érintet tagszervezetek tájékoztatást kaptak, és azóta több szervezet már fel is használta a kapott összeget.

A Szövetség és a tagegyesületek számára is kiemelt jelentőségű kérdés és fontos témája volt az üléseknek a balatonakarattyai BEOSZ-emlékhelyen lévő kopjafák Pákozdra történő áthelyezése. Júniusban az előkészületekről hangzott el tájékoztató, és a hozzászólásokból kiderült, hogy ilyen nagy horderejű döntésnél mindenképpen indokolt a széles körű véleményegyeztetés. Az elnökség az érvek és ellenérvek elhangzása után döntött az emlékhely Pákozdra történő áthelyezéséről, kiegészítve Kelemen József ny. altábornagy tiszteltbeli elnök javaslatával, miszerint a balatonakarattyai üdülő területén emléktáblát helyezünk el az első Katonanemzedéki Találkozó tiszteletére.

Augusztusban az elnökség tagjai már az őszi nagyszabású rendezvények lebonyolításának előkészítésével foglalkoztak. Először a XXVII. Katonanemzedéki Találkozó tervezett eseményeiről és programjairól esett szó, majd a BEOSZ-emlékhely kopjafáinak Pákozdra történő áthelyezési munkálatairól, a költségekről és az átadás tervezett időpontjáról hangzottak el részletek. További két régiós rendezvény, a győri és szolnoki tudósítói értekezlet lebonyolítása is az őszi időszakban esedékes. A Szövetség és a tagszervezetek életének, munkájának megismertetése és bemutatása a kiemelt feladatok közé tartozik, ezért az írott és elektronikus felületeken történő kommunikációs tevékenység támogatása fontos céljaink között van. A tudósítói értekezletek szervezésére, a helyszínek és időpontok, a témák és előadók megválasztására ezért ugyancsak nagy figyelmet fordít az elnökség. A jelentős létszámokat érintő rendezvények összehangolása nemcsak az elnökség, de a régiók és a tagszervezetek számára is felkészülést és komoly szervezési feladatokat jelent, amely az ülésen részt vevők aktivitásán is megmutatkozott. Az augusztusi ülés hivatalos részének zárását követően nem kevésbé fontos esemény – születésnapi köszöntés – következett. Az elnökség nevében Hazuga Károly ny. altábornagy köszöntötte a közelmúltban jubileumi születésnapjukat ünneplő tagtársakat: Kelemen József ny. altábornagy tiszteletbeli elnök (80 év), Sipos Géza ny. ezredes tiszteletbeli elnök (70 év) és Vilner Péter ny. ezds. alelnök (65 év). Az ünnepeltek közül a jelen lévők részére ajándékot adott át.

Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagy

Polgármesterek találkozója

A Szövetség rendezvényei között a polgármesterek találkozója mindig nagy figyelmet kapott. Idén erre a kiemelt eseményre június hónapban, Kiskunfélegyházán került sor. Azt is mondhatnám, hogy a rendezvény visszatért gyökereihez, hiszen a polgármesterekkel való párbeszéd elindításának ötlete a Dél-alföldi Régióhoz kötődik. 2006-ban a régió akkori vezetése megfogalmazott egy gondolatot, hogy a tagegyesületek elnökei és a régió területén működő önkormányzatok polgármesterei (képviselői) közös tanácskozáson az együttműködés tapasztalatairól, a feladatokról beszéljenek. Az eredményességet mi sem bizonyította jobban, mint az, hogy a BEOSZ akkori elnöksége egy országos tanácskozás szervezését határozta el. Az országos rendezvényt 2007 áprilisában Budapesten rendezték meg „Polgármesterek Konferenciája" címmel. Az országos jelleg természetesen meghatározta a konferencia előadásainak témáit. A BEOSZ elnöke kiemelten beszélt a kölcsönösségen alapuló együttműködés fontosságáról, a tagegyesületekben rejlő erőforrásról. A rendezvény azt sugallta, hogy valamilyen rendszerességgel a találkozók sora folytatódik. A Szövetség következő időszakaiban erre azonban nem került sor. Több kiemelt szövetségi eseményen, de főleg a helyi rendezvényeken a meghívottak között gyakran jelen voltak a partner önkormányzatok polgármesterei, ilyenkor minden esetben lehetőség nyílt a közvetlen párbeszédre, melyek főleg a helyi aktuális témákat érintették.

A Szövetségi rendezvények 2016-ban történő megújítása során ismét előtérbe került a polgármesterek találkozójának fontossága. 2016 júliusában a Középdunántúli Régió tagszervezeteinek vezetői és polgármesterei számára Székesfehérváron megtartott találkozó középpontjában az érdekvédelem és a szociális gondoskodás kérdése állt. Már a rendezvény előkészítése során megfogalmazódott az igény, hogy egy kiemelt téma is napirenden legyen. Sajnos a témát – egy tapolcai haláleset kapcsán – az élet adta. A rendezvény több szempontból is sikeresnek bizonyult. Kiderült, hogy a regionális szinten történő rendezvény alkalmával gyorsabban kialakul a közvetlenebb hangvétel, a tapasztalatok és a problémák közvetlenül ismerhetők meg. A közös – szövetségi és régiós – szervezés a mai technikai feltételek mellett már eredményesen megvalósítható, a régió tagszervezeteinél felvetődő téma választása pedig egyedivé teszi a rendezvényt.

Az idei találkozóról beszámoló a hírlevél második számában olvasható, melyhez csupán két gondolatot szeretnék hozzátenni. Elsősorban köszönetet mondani az MH KIKNYP munkatársainak, hogy támogatásukkal hozzájárultak munkánkhoz és segítségükkel az egyesületi tagokon kívül többen is tudomást szereztek a rendezvényről. Másrészt egy tapasztalatot osztanék meg. Az idei évben néhány olyan város, illetve település vezetőjét is meghívtuk, ahol nincs működő tagszervezet, de élnek ott az MH gondoskodási körébe tartozó személyek. A próbálkozás most még nem volt eredményes, talán a személyes kapcsolat hiánya, esetleg a nyári időpontválasztás lehetett a távolmaradás oka, de a kezdeményezésről továbbra sem szabad lemondani.

Végezetül felvetődik a kérdés: Miben léphetünk előre? A fentiekből kiindulva mindenképpen fontos a témaválasztás sokszínűsége, a polgármesterek megnyerése és az érdeklődők számára a széles nyilvánosság megteremtése.

Sztanó Zsuzsanna ny. őrnagy
alelnök

Szakszervezeti egyeztetés

A honvédelmi miniszter kíván a munkavállalók és a tárca közötti érdekegyeztetés élére állni. Ezt maga dr. Benkő Tibor tárcavezető hangsúlyozta, a honvédelmi szakszervezetek vezetőivel tartott megbeszélésen. A honvédelmi miniszter a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, a Honvédségi Dolgozók Szakszervezete és a Honvédszakszervezet vezetőivel folytatott tárgyaláson elmondta, közös a céljuk, hiszen a katonákért és a Magyar Honvédségért dolgoznak. Ugyanakkor – a munkavállalói mellett – szem előtt kell tartani a szervezeti érdeket is. Hozzátette: a szakszervezeteknek az anyagi és jóléti szempontok képviselete mellett a katonák számára szellemi iránymutatást is nyújtaniuk kell.

Czövek János, a Honvédszakszervezet elnöke a tárgyaláson elmondta: továbbra is számítanak arra, hogy a tárca az elmúlt évekhez hasonlóan kiemelt figyelmet fordít az érdekképviseletekkel való egyeztetésre. Hozzátette, a nemzetközi és a hazai szervezetek példaértékűnek tartják a Honvédelmi Minisztérium és az érdekképviseletek közös munkáját. Hangsúlyozta, hogy a tárcával elsősorban a Honvédelmi Érdekegyeztető Fórum keretein belül képzelik el a tárgyalásokat. A Zrínyi 2026 programról azt mondta, szeretnének aktívan szerepet vállalni annak kialakításában. Elsősorban az állomány szociális és elhelyezési körülményeinek, valamint jövedelmi helyzetének javítására, illetve a biztonságos munkavégzésre kívánnak koncentrálni.

Az egyeztetésen jelen volt Erdélyi Lajos, a Honvédelmi Minisztérium humánpolitikáért felelős helyettes államtitkára is.

Fotó: Szabó Lajos zászlós
honvedelem.hu

Tanácskozott a BEOSZ Tanácsadó Testülete

Fontos témakör szerepelt a BEOSZ Tanácsadó Testülete soros ülésén. A BEOSZ Tanácsadó Testülete 2018. évi munkatervében, a Szövetség küldöttgyűlésének megbízása alapján, vállalta, hogy a BEOSZ egészét érintő, fontos stratégiai kérdésekben állást foglal, javaslatok és tanulmányok kidolgozásával támogatja, segíti a Szövetség elnökségének munkáját. Így állították össze júniusban a TT szakbizottságai azt a javaslatot, ajánlást, mely a BEOSZ irányítási rendszerének vizsgálata és a módosítási javaslatok megfogalmazása, különös tekintettel a régiókra címet viselte. A TT ajánlását meghallgatta Esküdt Lajos, a BEOSZ elnökhelyettese is. Az ajánlást Erdős László ny. ezredes, az Együttműködési és Kommunikációs szakbizottság vezetője terjesztette elő, melyben meghatározó munkát végzett a másik két szakbizottság vezetője, Csomós Lajos ny. vezérőrnagy és Szekeres István ny. dandártábornok. A hozzászólók is kiemelték a tárgyalt téma fontosságát és megerősítették, hogy a BEOSZ elnökségének fontos feladata lesz a témában adott ajánlások feldolgozása, az elnökség elé való beterjesztése. A közel háromórás vitát azzal zárta le a testület, hogy az elkészült anyag alkalmas a BEOSZ elnöksége részére történő megküldésre, mely azóta meg is történt.

A TT következő ülésén „A BEOSZ helye és szerepe a honvédelmi tárca ernyőszervezeteinek rendszerében, az elmúlt két év változásainak elemzése, a fejlesztés és továbblépés irányai, az együttműködés erősítésének lehetséges módjai" témát tárgyalja a testület.

Erdős László ny. ezredes

Ülésezett az Észak-Magyarországi Régió

Az Észak-Magyarországi Régió vezetése a hatvani Grassalkovich Művelődési Ház barokk termében tartotta meg összejövetelét. Az ülésen jelen volt Holló István őrnagy az 5. sz. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda vezetője is. A rendezvénynek külön aktualitást adott, az érvénybe lépő adatvédelmi rendelet (GDPR), amiről az egyesületek csak csekély ismeretekkel rendelkeznek, és az, hogy a területen több egyesület átalakulóban van, illetve alapszabály-módosítás előtt áll.

Az ülés első felében dr. Nádasdy József ny. alezredes a BEOSZ jogtanácsosa ismertette a GDPR, illetve a Polgári Törvénykönyv hatályba lépésével kapcsolatosan az egyesületekre háruló teendőket, majd válaszolt a felmerülő konkrét kérdésekre. A legtöbb kérdés a bejegyzett egyesületből, a jogi személyiség nélküli, polgári társasági formát választó szervezetekkel kapcsolatosan érkezett.

Miközben zajlott a tanácskozás, a helyi Gáspár András Bajtársi Egyesület tagjai bográcsban főzték az ebédet, amit a résztvevők a szünetben jó étvággyal fogyasztottak el. A nap második fele az egymással való ismerkedés jegyében zajlott le. Az egyesületek elnökei számot adtak a saját szervezetük tevékenysé-

géről, lehetőségeikről illetve nehézségeikről. Az ülés végi összegzésben megállapították: bár nincs két egyforma szervezet, hiszen működési feltételeik, illetve a tevékenységi formáik sokban különböznek, a problémáik nagyon hasonlóak. Mindenhol gondot jelent a tagság elöregedése, az utánpótlás, és az anyagi lehetőségek hiánya.

Az egyesületek a nehézségekre eltérően reagáltak. Vannak olyan szervezetek, amelyek a megújulás érdekében a nyitottabb működési formát, a civil társadalom bevonását, mások a nagyobb közéleti szerepvállalást, míg néhányan a meglévő állapot konzerválását, illetve az átalakulást és az összeolvadást választották. Bár a felmerülő kérdésekre kardinális választ adni nem lehet, és a résztvevők úgy látták, azokat helyi szinten kellene megoldani, megítélésük szerint egy központi, tárcaszintű szerepvállalás sokban hozzájárulhatna az eredményes működéshez.

Kőszegi Ferenc
Fotók: Burda Gabriella

Kuratóriumi ülés

Ülésezett a MH Szociálpolitikai Közalapítvány kuratóriuma. Az ülésen – mint az már a korábbiakban kialakult – részt vettek a civil szervezetek képviselői, továbbá ez alkalommal meghívást kapott az MH KIKNYP parancsnoka, a fővárosi és több megyei érdekvédelmi iroda vezetője, illetve képviselője. Szabó József ezredes, a kuratórium elnöke bevezetőjében elmondta, hogy a kibővített létszámú üléssel alkalmat kívántak teremteni a döntési folyamatba való betekintésre, az egymásra épülő munkafolyamatok megismerésére a segélyezési rendszer hatékonyabbá tétele érdekében. Hozzátette, hogy egy-egy kérelem kapcsán döntési joga a kuratórium tagjainak van, de mindenkinek a hozzászólására, véleményére számítanak. Ezek után rátértek a több mint 200 kérelem megvitatására, és a „vitatást” most bátram írhatom, hiszen több olyan kérelem is napirenden volt, melynek eldöntése előtt élénk vita alakult ki. A hozzászólásokból kiderült, hogy a helyszíni munka során szerzett benyomások (legyen az a csapatnál lévő humánszolgálati vagy az érdekvédelmi iroda munkatársa általi látogatás) és az iratok olykor más körülményeket mutatnak. Kiderült továbbá az is, hogy mekkora munka és felelősség hárul az alapítvány munkatársaira is az előkészítés során, mivel gyakran csak további körülmények tisztázásával kerülhetnek az anyagok beterjesztésre. Ez alkalommal az előterjesztések túlnyomó része (191 db) a HM gondoskodási körébe tartozó – nyugállományú, hozzátartozó, szolgálati kötelmekkel összefüggő baleesetet szenvedett – személy kérelme volt. Az indokolásokat figyelve sajnos továbbra is az látszik, hogy sokan küzdenek nagy összegű gyógyszerköltségek, hiteltartozások és olykor gyermekneveési költségek miatti megélhetési problémákkal, de gondot okoz a váratlan vagy ugyan előrelátható, de jelentős összegű kiadások fedezetének előteremtése is. A kuratóriumi tagok végül több mint 10 millió forint segély odaítéléséről döntöttek.

Az ülés második részében Gyuris Mihály, a kuratórium titkára beszámolt a gyermektáboroztatás eddigi tapasztalatairól és elmondta, hogy eddig már 214 gyermek vette igénybe ezt a lehetőséget, ami jelentős előrelépés. Majd a kuratórium tagjai – az elmúlt időszakok jövedelmi változásaira figyelemmel – döntöttek a Szolgáltatási Szabályzat módosításáról. Ennek értelmében az aktív állomány esetében – a gondoskodási körbe tartozókkal megegyezően – az egy főre eső jövedelemhatár 90 000 forintra módosult, az adható segély összege pedig 38 650 forintról alaphelyzetben 50 000 forintra emelkedik és továbbra is megmarad a lehetősége – javaslat alapján – magasabb összeg megítélésének.

Sztanó Zsuzsanna ny. őrgy.

Újraavatták Szentgyörgyi Dezső síremlékét

Újraavatták vitéz Szentgyörgyi Dezső zászlós, a Magyar Királyi Honvéd Légierő legeredményesebb vadászpilótája síremlékét Budapesten, a Farkasréti temetőben. Mint ismert, napra pontosan 47 esztendővel ezelőtt, 1971. augusztus 28-án, Koppenhágánál – nem sokkal a leszállás előtt – a tengerbe csapódott a Malév Oslóból érkező Il-18 típusú repülőgépe. A fedélzeten tartózkodók közül csak hárman élték túl a katasztrófát, a többiek – köztük a gép kapitánya, a második világháború legeredményesebb vadászpilótája, Szentgyörgyi Dezső – életüket vesztették.

A Farkasréti temetőben megtartott, katonai tiszteletadással egybekötött keddi megemlékezésen Ugrik Csaba dandártábornok, az egykori pilóta nevét viselő kecskeméti repülőbázis parancsnoka úgy fogalmazott: „Vitéz Szentgyörgyi Dezső különleges egyénisége, egyedülálló alakja a magyar repülés történetének. Igazi repülő lovag volt, aki birtokában volt minden olyan tulajdonságnak, ami a lovagokat jellemzi, ráadásul olyan kor gyermeke, ahol a hazaszeretetét, bátorságát és pilótatudását bemutathatta” – hozzátéve: Szentgyörgyi Dezső életútja ad erőt ahhoz, hogy a róla elnevezett kecskeméti repülőbázison szolgáló katonák ugyanolyan elhivatottsággal szolgálják a hazát, ahogyan ő tette.

A rendezvény koszorúzással folytatódott, majd Hankóczi Gergely őrnagy, református lelkész mondott a megemlékezőkre.

Fotó: Dévényi Veronika

honvedelem.hu

Reviczky Imre ezredesre emlékeztek

Reviczky Imre ezredesre, a második világháború idején üldözött ezrek megmentőjére emlékeztek Budapest III. kerületében. Az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata által állított emlékkőavatási ünnepségre meghívást kapott – mások mellett – a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum (HM HIM) is. Reviczky Imre ezredes, posztumusz vezérőrnagy a Magyar Királyi Honvédség tisztjeként, példátlan bátorsággal és emberséggel több ezer deportálásra és munkaszolgálatra hurcolt foglyot mentett meg a második világháború idején a haláltól. Emberségességének köszönhetően javított a munkaszolgálatosok ellátásán,

megtiltotta a bántalmazást, majd 1944-ben román századok szökését segítette elő. Több ezer zsidót – 18 éven aluliakat és 48 éven felülieket is – hívott be munkaszolgálatra, megmentve ezáltal több ezer embert a deportálástól. 1945 után

ezredessé léptették elő, majd 1950. február 1-jén elbocsátották a hadseregből. 1952-ben megfosztották nyugdíjától és 75 százalékos hadirokkant létére Budapesten egy pincében szénlapátolással kereste kenyerét egészen 1957-ben bekövetkezett haláláig.

A Humánum Napja alkalmából rendezett önkormányzati megemlékezésen azokra a hősökre emlékeztek, akik a vészkorszak idején önzetlenül, életüket kockáztatva mentették meg a haláltól embertársaikat. Ilyen volt Reviczky Imre ezredes is, akit emberbaráti cselekedeteiért 1965-ben posztumusz Világ Igazának választottak.

Bús Balázs polgármester beszédét követően, az újonnan állított emlékkőnél többek között Reviczky Katalin, Reviczky Imre ezredes, posztumusz vezérőrnagy unokája, dr. Szeneczey Balázs, Budapest Főváros főpolgármester-helyettese, Bús Balázs, Óbuda-Békásmegyer polgármestere, prof. dr. Szita Szabolcs, a Holokauszt Emlékközpont igazgatója, Tóth Gábor, az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség kabinetvezetője, Horváth Lajos, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Katonai Emlékezet és Hadisírgondozó Igazgatóság igazgatója, az önkormányzat tisztségviselői és a civilek is elhelyezték az emlékezés virágait, valamint főhajtással tisztelegtek az ezredes emléke előtt.

Fotó: HM HIM

HONVEDELEM.HU

Nekrológ helyett

Az alábbiakat olvastam nemrégen a BEOSZ honlapján. „Megrendülten értesítjük Szövetségünk tagjait, hogy 2018. július 16-án, életének 80. évében elhunyt Horovitz Ferenc ny. ezredes.

Horovitz Ferenc alapító elnöke volt az 1991. szeptember 14-én alakult Katonák Érdekvédelmi Szövetségének – a Honvédszakszervezet jogelődjének. 1992. március 16-án egyik aláírója volt annak a történelmi jelentőségű megállapodásnak, amely alapján a KÉSZ, a HODOSZ és a BEOSZ kezdeményezésére létrejött a Honvédségi Érdekegyeztető Tanács (HOVÉT)."

Én csak arról az alig több mint három évről szólnék, amit a KÉSZ megalakításában és kezdeti munkájában együtt töltöttünk. Úgy ismertem meg 1990 késő tavaszán, hogy (Márkus György alezredessel – később vezérőrnagy) bejelentkeztek a honvédelmi miniszterhez, meghallgatásra. Én kaptam a feladatot, hogy én is hallgassam meg őket és készítsek a miniszter számára egy összefoglaló jelentést arról, amit akarnak. Ekkor derült ki, hogy éppen az a cikk adta számukra a lökést, ami a HM hivatalos lapjában jelent meg, és a Bundeswehr Verbandról szólt (én írtam). Ők (döntően a logisztika alárendeltségében szolgálók) akkor már eldöntötték, hogy egy katonaszövetséget alakítanak. Annak módjával és jogi akadályaival viszont nem voltak tisztában. Az általam összeállított jelentés tartalmazta azt a tényt, hogy jelenleg a katonák számára a szolgálati szabályzat tiltja ugyan ilyen szervezet létrehozását, de a szabályozás ezen módja erősen aggályos. (Az akkori alkotmány szerint csak törvényben lehetett volna tiltani.) Sem ők, sem én nem szerettük volna, ha a kezdeményezés elbukik, ezért azt javasoltam, hogy keressenek fel egy olyan jogászt aki átérzi a problémát és segítségükre lesz.

Feri kitartásának, áldozatkészségének eredményeként azután elkezdődött a szervezés, és szeptemberben már egy országos előkészítő ülés megszervezésére került sor a Stefánián. A bevezető előadást a szerveződés céljáról és tartalmáról Horovitz ezredes tartotta. Végül hosszas vita után a jelenlévők úgy határoztak, hogy akkor nem alakítják meg az egyesületet, de választanak egy ún. előkészítő bizottságot, amelyiknek az lesz a feladata, hogy a jogi akadályokat elhárítsa. A bizottság vezetőjének az ezredes urat választották. Mivel engem is bizottsági taggá választottak, innen kerültünk szorosabb kapcsolatba. A Szolgálati Szabályzat ominózus 10. A–E pontjainak megsemmisítéséért az Alkotmány bírósághoz fordultunk. (Akkor még ezt bármely állampolgár megtehette!) Megkezdődött az elvi kidolgozó- és szervező munka.

Gyakorlatilag anyagi háttér nélkül, esetenként ellenszélben dolgoztunk. Jó kormányosunk volt! Az Alkotmánybíróság akkor sem kapkodta el a döntést ügyünkben. A sajtó viszont felszínen tartotta az ügyet. Kérdés volt, bejegyzi-e a bíróság a szervezetet, vagy a jogszabályra hivatkozva elutasítja. A veszprémi radarezred bátor képviselői vállalták a „kísérleti nyúl" szerepét, és bejegyeztették az Első Veszprémi Honvéd Egyletet, amit rövidesen követett a Pusztavacsi Katonák Érdekvédelmi Egyesülete. (A parancsnok Horovitz Ferenc volt!)

Amikor hírét vettük, hogy az AB tárgyalja a beadványunkat, annyira biztosak voltunk a dolgunkban, hogy a döntést megelőzően néhány nappal megalakítottuk a KÉSZ-t. Természetes volt, hogy a terhek zömét vállaló Horovitz Ferenc lett a Katonák Érdekvédelmi Szövetségének elnöke. Lendülete nem fogyott. Hamarosan a többi tárcához hasonlóan működő érdekvédelmi rendszer kialakításába fogtunk. Az érdekvédelmi szervezet vezetésének módszerein sokat vitatkoztunk. Mindig Ő volt a harcosabb, a szókimondóbb. De ha döntésre jutottunk, támogattuk a kialakult elképzelést, és nem gáncsoltuk el csak azért, mert nem mi találtuk ki. A Feri sohasem az ezredes, az elnök, hanem az első az egyenlők között pozíciójából vitázott. Észérvekkel meg lehetett győzni. Közben kialakult az új cél: törvénybe foglaltatni a katonák jogait és járandóságait. Ezt a feladatot már az új elnökség hajtotta végre.

Nyugállományba vonulása után is sokáig aktív maradt. Amikor találkoztunk, jókat nosztalgiáztunk, de mindketten tudtuk, a múlton merengeni mit sem ér!

Tisztelt Ezredes Úr! Kedves Feri! Örülök, hogy megismerhettelek, hogy ha rövid ideig is, de együtt dolgozhattunk! Sokat tanultam Tőled! Emléked sokáig őrzöm majd!

Tisztelettel: Sörös István,
a KÉSZ második elnöke

A WAT Magiszterek az Alma Materben

A WAT Magiszterek Védegylete korábbi testületi döntésének megfelelően már több mint egy éve készült a Kibernetika Kar jubileumi évfordulójára. A részvétel mellett a tagság fontosnak tartotta a megemlékezést is, amelynek kapcsán döntés született az egyesület finanszírozásában egy kétnyelvű emléktábla elhelyezéséről a Kar egykori parancsnokáról elnevezett központi előadóterem mellett. A döntést tettek követték, melynek során a kivitelezési elképzelések mellett sikerült megszerezni az intézmény illetékeseinek hozzájárulását, ahhoz hogy Prof. STASIERSKI Jan ezredes úr emlékére a jubileumi évfordulón egy emléktáblát helyezzünk el.

A Varsói Katonai Műszaki Akadémián 50 évvel ezelőtt hozoták létre a Kibernetika Kart. Az intézményben 7 kar és egy önálló intézmény keretében nemzetközileg is elismert és magasan jegyzett műszaki egyetemi rangú képzés folyik, ahol a hallgatók száma az összes típusu képzést figyelembe véve több mint 10 ezer, és az oktatói állomány létszáma közel 900. Természetesen az aktuális trendeket figyelembe véve a jelentős számú katona hallgató mellett többségben vannak a civil diákok, sőt a 20 szak közül néhányon csak civil diákok tanulnak.

A Kibernetika Kar az akadémia legnagyobb kara, és legnagyobb büszkeségünkre nem véletlenül van oka ünnepelni. A magas színvonalú oktatás, amellyel már a kezdetektől – 1968-tól – büszkélkedhet a Kar, nemcsak a magas szintű oktatói gárdának, az oktatási programoknak, de az egyetem fejlett infrastruktúrájának is köszönhetően eddig mintegy 8 ezer tiszt, közte 120 külföldi katona hagyta el a kar falait. Sokan közülük még ma is vezetői szerepeket töltenek be a védelmi szférában.

A megalakulás 50. évfordulója alkalmából 2018 június 15-én interdiszciplináris konferenciát szerveztek a „védelem- és biztonságpolitikai kérdések informatikai elemezhetőségét vizsgáló kutatások” eredményeiről. Ezen a napon tartották a hivatalos ünnepi megemlékezéseket is, amelyeken régi hallgatók – köztük közel húsz volt magyar az egyesület szervezésében – dolgozók, tanulók és meghívott vendégek ünnepelték a Kar megalakulásának 50. évfordulóját.

A konferencia idején az egyetem oktatói gárdája bemutatta az utóbbi évek legújabb informatikai fejlesztéseinek irányát. Az informatikai rendszerek modelljeiről, módszereiről és megalkotásáról, információs biztonságról, teleinformatikai biztonságról, illetve a társadalom tudományok legújabb kutatásairól tartották előadásaikat.

A konferencia és az ünnepi megemlékezés között ünnepség keretében a Kar dékánja, prof. Worwa Kazimierz – aki a legelső magyar csoporttal együtt tanult 1973 és 1978 között – valamint Balogh János ezredes, az egyesület elnöke rövid beszédeket követően közösen felavatták az egyesület által adományozott emléktáblát a Kar állománya és a meghívott vendégek – köztük Magyarország katonai attaséja – képviseletében.

Az ünnepi műsor keretében a Himnusz eléneklése után a dékán bemutatta a kar 50 éves történelmét, céljait, melyek szoros kapcsolatban vannak a lengyel hadsereg informatikai fejlesztéseivel, a modern hadviselés és szimulációs módszerek bevezetésével és nem utolsósorban az utóbbi években igen nagy jelentőséget kapott cybervédelemmel.

A dékán beszéde után a Kar két volt hallgatója kapott szót, köztük Balogh János ezredes, aki a WAT-on tanuló magyarokat tömörítő egyesület elnökeként is szólt a hallgatósághoz, kiemelve a magyarok máig tartó szoros kötődését az alma materhez, ami az évszázados lengyel–magyar barátság tükrében teljesen természetes. A hozzászólás keretében felolvasta dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter úr levelét, melyben jókívánságait fejezte ki lengyel barátainknak a jubileumi évforduló alkalmából. A levelet átadták prof. Bogdanowicz Zdzisław rektorhelyettes úrnak.

Az ünnepséget a lengyel haderő katonakórusának koncertje zárta, mely alatt lengyel katonadalokkal emlékeztek meg a Kibernetika Kar 50 évfordulójáról, ezt követően estébe nyúló grillparti következett hosszúra nyúló beszélgetésekkel és a távoli közös emlékek felelevenítésével diákok és diákok, valamint diákok és tanárok között. A rendezvényt követően mindnyájan, akik magyar részről részt vettünk a jubileumi megemlékezésen, megfiatalodva és friss energiákkal feltöltődve tértünk haza.

Pro Urbe elismerés

Pro Urbe Zalaegerszeg kitüntető címet adományozott a város az idén ötvenedik születésnapját ünneplő Zalaegerszegi Honvédklubnak. Az elismerést a város napja alkalmából tartott ünnepi közgyűlésen Balaicz Zoltán, Zalaegerszeg polgármestere adta át Németh István nyugállományú őrnagynak, a klub elnökének. A Zalaegerszegi Honvédklub 1968-as megalakítása óta aktív szerepet játszik a város és a városban élő nyugállományú katonák életében: kulturális rendezvények, bálok, kirándulások, csapatlátogatások szervezésével biztosítják a tagság szabadidejének hasznos eltöltését. Ezenfelül a klub nagy energiát fektet a katonai hagyományok ápolásába is.

Oklevél

Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Közgyűlése 63/2018. (IV.12.) számú határozata alapján a

ZALAEGERSZEGI HONVÉDKLUB EGYESÜLET

részére,

a katonai hagyományok ápolása és az ifjúsági honvédelmi nevelés területén végzett kiemelkedő tevékenységéért, példaértékű, színes közösségi rendezvények megvalósításáért, valamint a város önkormányzatával ápolt példamutató együttműködése, Zalaegerszeg jó hírének országos és nemzetközi szintű öregbítése elismeréseként

PRO URBE ZALAEGERSZEG

kitüntető címet adományoz.

Zalaegerszeg, 2018. május 11.

Dr. Kovács Gábor
ügyvezető igazgató

Balaicz Zoltán
polgármester

A Pro Urbe Zalaegerszeg kitüntető cím átadásakor a polgármester kiemelte: a Zalaegerszegi Honvédklub jeleskedik a katonai hagyományok ápolásában, az ifjúság honvédelmi nevelésében, és színes közösségi rendezvényeket valósít meg. A klub példamutató kapcsolatot ápol a város önkormányzatával, és öregbíti Zalaegerszeg jó hírét. A közgyűlésen beszédet mondott Vitár Zsolt György alezredes, az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság parancsnokhelyettese is, aki a város katonai múltjáról szólt, majd megköszönte a honvédklubnak nyújtott elismerést. Pro Urbe Zalaegerszeg díjat kapott még a Honvédklubon kívül a Magyar Nemzeti Levéltár Zala Megyei Levéltára is.

HONVEDELEM.HU

Hova lett a BEOSZ-emlékhely?

Az elmúlt hónapokban, hetekben, akik a Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központ (MH RKKK) területén jártak, Balatonakarattyán, bizony meglepődtek, hogy a BEOSZ-emlékhely kopjafáinak, emlékoszlopainak csak hűlt helyét találták.

Még mielőtt megadnánk a választ ennek az okára, rövid történeti áttekintéssel kezdenénk.

Több, mint két és fél évtizede, 1992. október 18-án az akkori balatonkenesei honvédüdülő területén a királyi magyar Honvédség, a Magyar Néphadsereg és a Magyar Honvédség nyugállományú és aktív katonái részvételével, a „Kézfogás a Hon védelméért" szellemében első alkalommal rendezték meg a Katonanemzedékek Találkozóját. Az első találkozóval elődeink hagyományt is építettek, és azóta minden évben találkoznak a katonagenerációk képviselői. A tízedik találkozó emlékére a Szövetség az üdülő területén kopjafát állított, és ezt követően még tíz tagszervezet, egyesület helyezte el a megemlékezés kopjafáit, emlékoszlopait, amelyek a katonai szolgálat emlékét megörökítő, oszlop alakú emlékművek, és amelyek a kiszolgált hadfik, az obsitosok tiszteletére emeltetnek, és a reájuk történő emlékezésre készettek.

Négy évvel ezelőtt az üdülő területén az emlékhely kopjafáit már egyszer áthelyezték. Az új helyszín azonban nem szolgálta igazán a felállításkor és létrehozáskor megfogalmazott célokat. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy

az elmúlt években mind az üdülő, mind pedig az MH RKKK ne lett volna megfelelő gazdája az emlékhelynek.

A területen jelenleg folyó átalakítási, felújítási munkák során felmerült az a gondolat, hogy az emlékhely kopjafáinak, emlékoszlopainak tartalmukat, céljukat jobban tükröző helyet kellene keresni és találni. Az áthelyezés helyszíneként egyetlen olyan hely került előtérbe, amely nemzeti emlékhely, és Európa egyetlen olyan nemzeti emlékhelye, amely megalakulása óta átfogóan mutatja be egy nemzeti hadsereg történetét az 1848-as pákozdi csatától napjainkig. Ez a Katonai Emlékpark Pákozd – Nemzeti Emlékhely (KEMPP) volt.

E gondolat megoldásában partnerre leltünk az MH RKKK és a KEMPP vezetőjénél. A javaslatot kidolgoztuk, és megfogalmaztuk. A végső döntés előtt kikértük az emlékoszlopokat állító szervezetek vezetőinek véleményét. Állásfoglalásuk mindegyike – bizonyos aggodalmak megfogalmazása mellett – támogatta az áthelyezést. Az is igaz, hogy több kopjafát állító szervezet már nem tudott véleményt mondani, mert jogutód nélkül megszűntek. Ezt követően a Szövetség elnöksége döntött a kopjafák áthelyezéséről a KEMPP kiállítási területére, amelyet az emlékpark vezetőjének javaslatára kiválasztottunk.

Az áthelyezés munkálatai megkezdődtek, sajnos menet közben számtalan olyan előre nem látható probléma keletkezett, amellyel nem számoltunk. Kiderült, hogy a kopjafáink, emlékoszlopaink

nagy többsége rendkívül elhasználódott, azt is lehet mondani, állagukat tekintve veszélyes állapotba kerültek.

Ezért, a méltó hely technikai kialakítása mellett, mindegyik kopjafát fel kellett újítanunk, hogy megfelelő állapotban tudjuk elhelyezni azokat. A renoválás megtörtént. A felújítási munkálatokat Szalai Norbert ny. őrnagy, fafaragó és Szabó József ny. ezredes, hagyományőrzésért felelős ügyvivő végezték: köszönet áldozatos és önzetlen munkájukért, amellyel mindegyik emlékoszlop megújult.

A szállítás, az új méltó helyszín kialakítása még hátra van, de minden biztosított ahhoz, hogy az elhatározott ünnepségkor, a Magyar Honvédség megalakulásának 170. évfordulójára rendezett kiemelkedő rendezvénysorozat részeként, 2018. szeptember 27-én 11.00-kor felavassuk (Az ünnepség lapzártánk után megtörtént!).

Az elnökség döntött arról is, hogy az első Katonanemzedékek Találkozója emlékére, emléktáblát avat az MH RKKK területén 2018. október 13-án, a XXVII. Katonanemzedéki Találkozó programjának részeként.

Vilner Péter ny. ezredes
alelnök

Emléktábla Dürnkrutban

Emlékezetes napot töltöttek a Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület tagjai és Fülöp Róbert polgármester az ausztriai Dürnkrutban, ahol egy 740 évvel ezelőtti csatára emlékeztek. Az ünnepség keretében avatták fel azt az emléktáblát, amelynek felállítását a halasiak kezdeményezték, így tisztelegve az ütközet sikerében döntő érdemeket szerző kun vitézek emléke előtt. Fülöp Róbert pedig meginvitálta Alfred Kridlo jedenspeigeni és Herbert Bauch dürnkruti polgármestert a jövő évi Város Napjára.

A Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület szervezésében egy busznyi kiskunhalasi utazott ki vasárnap az ausztriai Dürnkrutba, ahol egy ünnepséget szerveztek a 740 évvel korábbi morva-mezei csata tiszteletére. A halasiak részvétele a rendezvényen nem véletlen, ugyanis a program során avatták fel azt az emléktáblát, amelyet Mester Sándor kezdeményezésére az egyesület, valamint Fülöp Róbert halasi, Alfred Kridlo jedenspeigeni, illetve Herbert Bauch dürnkruti polgármester segítségével sikerült megvalósítani.

A kis osztrák település több száz lakója ott volt a takaros rendezvényközpontban vasárnap délelőtt, Szegletes László egyesületi elnök invitálására a halasi városvezető is részt vett az ünnepségen.

A program ünnepi szentmisével kezdődött, amelyet Elias barát mutatott be, ebben közreműködött a jedenspeigeni és dürnkruti vonósnégyes is. A megemlékezésen Wolfgang Galler osztrák történész idézte fel az 1278. augusztus 26-i csatát, amelyben Habsburg Rudolf hadereje csapott össze Ottokár cseh király seregével. A szakember szinte tökéletes magyarsággal köszöntötte a halasiakat, előadásában pedig hangsúlyozta: a mai napig sokat vitatkoznak a történészek a csata részleteiről. Fülöp Róbert Kiskunhalas polgármestere azt hangsúlyozta: az osztrák fogadtatás, hozzáállás bizonyíték arra, hogy jó ötlet volt a halasi egyesület kezdeményezése, amelyre nagyon fogékonyak voltak a dürnkrutiak és jedensteigeniek. A városvezető bemutatta Kiskunhalast és beszélt a nevezetességeiről is az osztrák közönség előtt.

Mester Sándor történész szerint hosszú tárgyalások helyett a tettek következtek azt követően, hogy a tavalyi év végén a halasiak megkeresték az osztrák települések vezetőit. Kozma Anita szobrász és Pap Csaba kőfaragó mester a Kiskunhalas polgármesterének támogatásával elkészült alkotása arra fog emlékeztetni minden erre járót, hogy itt magyar csapatok harcoltak Habsburg Rudolf oldalán, közöttük önálló egységként, komoly szerepet vállalva kun könnyűlovasok. Szegletes László, a Kuruc Vitézek Nyugállományú Egyesület elnöke azt mondta, a szervezetük célja a polgári és katonai hagyományok felkutatása, ápolása, megőrzése.

,,Szeretném megköszönni a három polgármesternek, hogy támogatták az elképzeléseinket, partnereink voltak, lehetővé tették az emlékhely kialakítását" – tette hozzá az elnök. Szegletes László emléklapokat adott át azoknak, akik sokat tettek a megvalósításért.

Az ünnepség második részében, a 740 évvel ezelőtti csata helyszínén avatták fel a halasiak a magyar és német nyelvű emléktáblát, amelyen, rajta van egy pár szavas kun nyelvű idézet is a „kun miatyánk"-ból, ezzel utalva az eseményre, a csatában részt vett magyar/kun harcosokra. Az emléktáblán két bronzplakett van, az egyik IV. László címerét, a másik egy hátrafelé nyilazó kun lovas képét ábrázolja. A rendezvényen Fülöp Róbert polgármester meghívta osztrák kollégáit a jövő évi Város Napjára, akik ezt nagy örömmel elfogadták.

Jáger Levente

Élete a hadihajózás

Újpest önkormányzatának elismerő oklevelét adták át Bozsik Tibor nyugállományú ezredesnek, aki több mint negyven éven át volt meghatározó alakja a hadihajós kultúrának. Az egykori dandárparancsnokot Szilágyi Zsolt ezredes, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred (MH 1. HTHE) parancsnoka terjesztette fel elismerésre. A díj annak adományozható, aki tevékenységét hosszabb időn át folyamatosan Újpest érdekében fejtette ki és ezáltal az egész város közösségében, vagy kisebb közösségeiben kiemelkedő megbecsülést szerzett.

Fotó: Várai Mihály

A Magyar Honvédség 170. évfordulójára

A Nyíri Honvéd Egyesület messze földön híres hagyományápoló munkájáról. A 1848–49-es hagyományok feltárása, megörökítése az utókor számára, egyik kiemelt feladata az egyesületnek. A húszéves múltra visszatekintő civil szervezet három területen fejtette ki hagyományápoló, hagyományteremtő munkáját.

Az egyesület egyrészt kiadványai által járult hozzá az 1848–49-es forradalom és szabadságharc helyi és megyebeli szereplőinek, eseményeinek megismertetéséhez. Kutatásokon alapulnak azok a tények, események, a kor helyi szereplőinek a bemutatása, amelynek révén a mai kor nemzedéke tényszerűen ismerheti meg azokat az erőfeszítéseket, amelyeket „Nyíregyháza városa az 1848–49-es forradalom és szabadságharc időszakában” kifejtett. Két dolog számíthat a hadtörténészek érdeklődésére. Egyrészt az orosz intervenciós hadtestek Nyíregyházán történő átvonulásai, másrészt az a tény, hogy az oroszok a debreceni csata után 500 hadifoglyot vittek el Nyíregyházán keresztül Munkács felé. Ez utóbbi adat alapján talán a hadtörténészek átértékelik eddigi elutasító álláspontjukat a hadifogoly-kérdéskörben. A „Kossuth-emlékek Szabolcsban” c. kiadvány révén feltárul a máig tartó Kossuth-kultusz szinte minden eleme. Egy tanulmánykötet – „Koszorút a hősnek sírhalmára” – 13 tanulmánya fontos hozzájárulás a helyi történet valóságossá tételéhez. A neves szereplők cselekedetei mellett megismerhetjük a megtorlás helyi áldozatait. Szabolcsból is voltak női honvédek, Lebstück Máriák a szabadságküzdelem hadszínterein. A szabadságharc hős honvédeinek több évtizedes történetét mutatja be az a tanulmány, amely a Szabolcs megyei Honvédegylet történetét dolgozza fel. Az egyesület által is példakép az a „Rakovszky Sámuel honvédezredes”, aki egyedülállóan viselhetett a szabadságharc kitüntetései közül hármat. Az életét feldolgozó kötet ma is sokat forgatott a szűkebb pátriában. „Nagy idők apró történetei” révén „Ez a kötet valami olyasféle hangulatot tud teremteni a Tisztelt Olvasó számára, mint azok az egykori esti történetek a tűz fényénél a nagyapó szájából” – írta ajánlásában dr. Kedves Gyula hadtörténész.

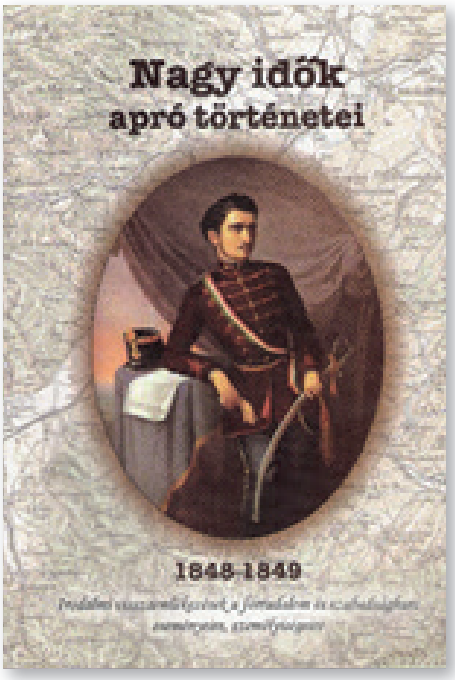

Az öt kiadvány mellett öt konferencia keretében dolgoztuk fel a szabadságharc neves szereplőinek életét, cselekedeteit. Így Rakovszky Sámuelét Gávavencsellőn, Lukács Dénes honvéd tüzérezredesét Nádudvaron. Obeliszkje az egyesület révén került elő egy akácerdő közepéből, s dr. Csikány Tamás közreműködésével ismerhettük meg cselekedeteit. Batthyány Lajos szerepét három helyi történész, valamint dr. Bona Gábor és dr. Kedves Gyula hadtörténészek közreműködésével. Kmety György honvédtábornok, Ismail pasa életútját dr. Hermann Róbert és dr. Kedves Gyula hadtörténészek tárták a nyíregyházi és szabolcsi közvélemény elé. BEOSZ régiós rendezvény keretén belül szerveztük meg azt a konferenciát Bodrogkisfaludon, amely a szabadságharc első győztes csatáinak a történetét dogozta fel az előző két hadtörténész közreműködésével.

A könyvek és konferenciák tényfeltáró, ismertető feladatait emlékjelek állításával egészítettük ki. Elfeledett 1848–49-es szabolcsi hősök közül 7 te-

lepülésen 19 személynek állítottunk emlékjelet 7 emléktáblán. Pákozdon a helyi három civil BEOSZ-tagszervezet közreműködésével minden szabolcsi, más néven nyíri honvédnek állítottunk emlékművet. Köszönettel tartozunk támogatóinknak: a Honvédelmi Minisztériumnak, a BEOSZ-nak, a helyi települési önkormányzatoknak és tiszteletreméltó szponzorunknak, Petró Attilának.

Kiadványaink előfordulnak minden földrészen. Konferenciáink gyarapították az ismereteket. Emlékjeleink révén valóságos hősök emlékeinek ápolására nyíltak meg a lehetőségek a települések polgárai és az ifjabb generációk előtt. Munkánkat folytatjuk, büszkék is vagyunk rá s teremtünk hagyományt, tisztelegve az elődök, az 1848–49-es szabadságharc fegyveres közreműködői, a polgári átalakulást először kiharcoló személyiségek előtt. Munkánk során vezérel bennünket szűkebb pátriánk neves filozófus-költőjének, a magyar felvilágosodás egyik meghatározó egyéniségének azon gondolata, hogy sokféle nézetünk lehet a világról, azonban a cselekedet csak kétféle: jó vagy rossz. A Nyíri Honvéd Egyesület tagjai abban a tudatban élik mindennapjaikat, hogy jót cselekednek.

Tóth Sándor ny. ezredes
elnök, helytörténész

90. éves születésnap

A szentendrei Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub szervezésében köszöntötték 90. születésnapja alkalmából Major Béla ny. ezredest, családja körében az MH Altiszti Akadémián Petricskó Zoltán alpolgármester, Hazuga Károly ny. altábornagy, a BEOSZ elnöke, Nagy Sándor ezredes, MH Altiszti Akadémia törzsfőnöke, Szabó Tünde őrnagy, a HM KIKNYP 1. Igazgatási Központ Érdekvédelmi Részleg vezetője és Bélavári Miklós százados, valamint a Klub tagsága nevében a vezetőség.

Major Béla ezredes nyugállományba vonulása után lépett be a Kossuth Lajos Nyugdíjas Klubba, ahol 1994-ben a klub elnökévé választotta a tagság. 11 évig volt klubelnök. Aktívan és eredményesen dolgozott a katonai hagyományok megőrzése és ápolása érdekében. Gondoskodott a klubnapok hasznos eltöltéséről. Vezetésével számos országos versenyen voltak jelen a klub tagjai. Sokáig hasznos tanácsokkal, javaslatokkal segítette a vezetőség munkáját, jelenleg is tagja a klubnak.

A köszöntésen az alakulat katonazenekara is közreműködött, a Szentendre TV munkatársai felvételt és riportokat készítettek. A rendezvény jól szolgálta az aktív és nyugállományú katonák kapcsolatának erősítését, a közös cél érdekében a szervezetek összefogását, tenni akarását. Béla bácsi és a család köszönetét fejezte ki a szervezőknek a megható köszöntésért.

További jó egészséget kívánunk Major Béla ny. ezredes úrnak.

Horváth Jenőné
a klub elnöke
Fotó: Esküdt Lajosné

Bajtársi találkozó Szabadszálláson

A Szabadszállási Városi Napokhoz kapcsolódva, közel kétszáz egykori katona részvételével szervezte meg a XIV. Szabadszállás Helyőrségi Honvéd Találkozót a helyi Honvéd Nyugdíjas Klub. A nyugállományú katonák közösségének az önkormányzat zászlót, a klub elnökének, Farkas Zoltán nyugállományú alezredesnek pedig a Szabadszállás Városáért kitüntető címet adományozta.

Az egykor a városban települt MH Alföldi Kiképző Központ csapatzászlajának másolatát adományozta az idei bajtársi találkozó alkalmával a Honvéd Nyugdíjas Klub részére Szabadszállás önkormányzata. A zászló eredetijét az alakulat felszámolása után a klub emlékszobájában, később a Hunyadi Mátyás Helyőrségi Gyűjteményben őrizték. Tavaly viszont központi gyűjteménybe került, a másolat HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum hozzájárulásával és az önkormányzat anyagi támogatásával készült el. A másolat átvételekor Farkas Zoltán nyugállományú alezredes, a bajtársi találkozót szervező klub elnöke hangsúlyozta: ez a zászló a helyőrségben valaha állomásozott összes katonai alakulatnak emlékét őrzi majd.

Az ünnepségen Horváth Balázs nyugállományú ezredes, a Honvéd Nyugdíjas Klub hagyományőrző csoportjának vezetője emlékezett meg a Magyar Honvédség megalakulásának 170. évfordulójáról, majd dr. Báldy Zoltán polgármester a katonai hagyományok megőrzésének fontosságát hangsúlyozta. Beszédében kiemelte: bár Szabadszálláson megszűnt a honvédség, azonban az itt szolgált katonák szakmaiságukkal, elhivatottságukkal beírták a nevüket a város történelmébe. A katonai hagyományok méltó őrzői a nyugállományú katonák, akik rendezvényeikkel és a helyőrségi gyűjtemény létrehozásával is öregbítik a település hírnevét. Baráth István dandártábornok, az MH Logisztikai Központ parancsnoka pedig az ünnepi rendezvényen a Zrínyi 2026 Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program céljáról és a fejlesztés ütemtervéről tájékoztatta a találkozó résztvevőit.

A bajtársi találkozó hivatalos részének

zárásaként a résztvevők megkoszorúzták a Bercsényi úti temetőben lévő kopjafákat, elhelyezték a kegyelet virágait a Mátyás király téri emlékparkban, majd megtekintették a Hunyadi Mátyás Helyőrségi Gyűjteményt.

Ugyancsak a Szabadszállási Városi Napokhoz kapcsolódva rendezte meg a nyugállományúak klubja az egykor katonák alapította Barátok FC fennállásának 30. évfordulója alkalmából meghirdetett kispályás labdarúgó tornáját. A hat csapat részvételével lebonyolított verseny remek hangulatban zajlott, hiszen a már Szabadszállásra „haza járó” izsáki és a hetényegyházai katonacsapatok mellett a további négy gárdát a volt Barátok FC tagjai, barátaik és családtagjaik alkotják. (Barátok FIRST: az alapító tagok, Barátok SECOND: a csapathoz később csatlakozók, Barátok LIVE: hetente összejönnek focizni, Barátok YOUTH: az alapító tagok gyermekei, unokái és a fiatalok barátai). A játékosok életkora 12 évtől a 62 évig terjedt, volt, aki az unokájával „volt kénytelen” szembenézni a pályán.

Az embert próbáló melegben, hivatásos játékvezetők irányításával lejátszott bajnokságot a Hetényi darazsak (MH Anyagellátó Raktárbázis) csapata nyerte. Második helyen a Barátok FIRST végzett, a képzeletbeli dobogó harmadik fokára pedig az Izsáki vegyes fantázianevet viselő gárda tagjai állhattak fel. Hat találattal a torna gólkirálya Illés László (Barátok FIRST) lett, a legjobb kapus címet Andó István (Hetényi darazsak), a legjobb mezőnyjátékos címet pedig Tóth Attila a (Barátok LIVE) érdemelték ki.

Fotó: Gulyás Sándor

honvedelem.hu

Kalocsai megemlékezés

Kalocsán tartottak bajtársi találkozót az egykor ott szolgáló katonák és közalkalmazottak. A rendezvény alkalmával konferenciát is rendeztek: ennek során a jelenlévők felidézték hazánk tartalékos tisztképzésének történelmét, amelynek központi helyőrsége Kalocsa volt. A Bács-Kiskun megyei város 1938 óta egészen 2014-ig számos alakulatnak adott otthont. A második világháború kirobbanása előtt már itt állomásozott a Magyar Királyi Zrínyi Miklós 7. (20.) Honvéd Gyalogezred második kerékpáros zászlóalja is, de Kalocsát mindenki inkább a tartalékos tisztképzés centrumaként ismeri. Nem is csoda, hiszen idén harmincöt éve, hogy 1983-ban megalapították – az előkészítő törzs már 1982-ben megkezdte munkáját – a városban a Magyar Néphadsereg 6756 fedőszámú Gépesített Lövész, Harckocsizó és Politikai Munkás Kiképző Központját. A dandárszintű alakulat a november elsejei ünnepélyes tanévnyitóval kezdődően egészen 1991-ig működött. Időközben a tanintézményt – számos korábbi névváltás után – 1989-ben átkeresztelték MN Mészáros Lázár Kiképző Központra. Az 1991. november 1-jén, jogutód nélküli felszámolást követően az alakulat tagjai szétszéledtek. Sokan rendőrként és határőrként folytatták a haza szolgálatát, voltak, akik Szentendrére és más honvédségi alakulatokhoz szegődtek el, ám a méltán híres és elismert, jó felkészültségű kiképzőállomány többsége a civil életben talált jövőt.

A Magyar Hadtudományi Társaság, a Magyar Tartalékosok Szövetsége, valamint az egykor Kalocsán szolgáló katonák összefogásával létrejött – bajtársi találkozóval egybekötött – konferencia megnyitóján dr. Holló József nyugállományú altábornagy, a Honvédelmi Minisztérium kegyeleti diplomáciáért felelős miniszteri biztosa úgy fogalmazott: „Az a csoda, az a kiképző központ és azok az alakulatok, amelyek itt szolgáltak Kalocsán, mintaképei voltak a katonai szolgálatnak. A pontos, precíz munkavégzés, az elkötelezettség, a hit, a szívben-lélekben létező katonai mivolt példaképei voltak.” Hozzátette, hogy a katonavárosban szolgált kiváló tisztek, tiszthelyettesek és tanárok nagyon sokat adtak Magyarországnak, hiszen az itt kiképzett katonák közül számos politikus, diplomata, tudósember és a haza iránt elkötelezett állampolgár került ki. Miután a Magyar Hadtudományi Társaság alelnöke, dr. Király László köszöntötte a konferencia résztvevőit, elismeréseket nyújtott át az egykor Kalocsán szolgálatot teljesítők és a néhai alakulatok emlékét ma is aktívan megőrzőknek Snoj Péter nyugállományú ezredes, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem docense aláhúzta, hogy szakmai szempontból kimagasló teljesítményt értek el a kalocsai katonák. Bóna Pál nyugállományú alezredes – aki egyébként a találkozó létrejöttének a „motorja” volt – előadásában számot adott a Mészáros Lázár Kiképző Központ történetének főbb eseményéről. Mint a tartalékos tisztképzés egykori hallgatója, dr. Hegedűs Henrik Phd. önkéntes műveleti alezredes és a Magyar Hadtudományi Társaság Humánerőforrás-fejlesztési Szakosztály titkára, saját élményeiről és emlékeiről tartott beszámolót. A ceremónián az MH 5. Bocskai István Lövészdandár díszelgői és a Hódmezővásárhelyi Helyőrségi Zenekar közreműködésével emlékeztek meg a katonaváros múltjáról.

Snoj Péter

Fotók: a szerző felvételei

Magyar huszárok Bécsben

Kopjafát és emléktáblát avattak Bécsben, a Penzing kerületben található egykori I. Ferencz József Lovassági Laktanyában, amely ma az Osztrák Szövetségi Haderő Logisztikai Iskolájának ad otthont. A jelenlévők arra emlékeztek, hogy pontosan 110 évvel korábban, 1908-ban érkezett meg a laktanyába a császári és királyi 1. huszárezred. Az 1904-ben elkészült lovassági laktanya első lakója az Arthur Connaugt és Stathearn Hercege 4. huszárezred volt, amelynek állománya a temesvári VII. hadtest kiegészítési területéről származó, magyar legénységből állt, Hajdú, Bihar, Békés, Csongrád, Torontál, Temes, és Arad vármegyékből.

A négyes huszárok ugyanakkor viszonylag kevés ideig örülhettek a modern szálláshelynek, mert 1908. június 8-án leváltotta őket a Ferenc József nevét viselő – a mindenkori uralkodó volt az ezredtulajdonos – 1. huszárezred, amelyet 1756. szeptember 26-án alapított Lotharingiai Károly, Mária Terézia császár és királynő férje. Állományát szintén a VII. hadtest kiegészítési területéről kapta. Az alakulat korábban Nagyszebenben állomásozott, innen – több hetes, hadgyakorlattal felérő menettel – vonult át Bécsbe.

Arról, hogy a Bécs életéhez tíz éven át szervesen hozzá tartozó huszárokról megemlékezzünk, már 2008-ban, a 100. évfordulón is léteztek tervek, de akkor ez nem valósulhatott meg. Így a 110. évfordulóig kellett várni, hogy egy emlékjel kerüljön az egykori lovassági laktanya alakulóterére. A Honvéd Zrínyi Sportegyesület Lovas Szakosztálya, karöltve a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Karával (NKE HHK), valamint a Centenáriumi Hagyományőrző Honvéd Gyalogdandárral és – nem utolsó sorban – az Osztrák Szövetségi Haderő Logisztikai Iskolájával, végül az idei évfordulóra állította fel a kopjafát az emléktáblával. Az ünnepségen részt vettek az Osztrák Szövetségi Haderő tagjai, a Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar honvéd tisztjelöltjei, valamint magyar és osztrák katonai hagyományőrzők. A Katolikus Tábori Püspökség részéről Kótai Róbert százados áldotta meg a kopjafát, és mondott imát az elesettekért.

Fotó: Österreiches Bunderheer, Heereslogistikschule

65. éves a Rákóczi Katonai Középiskola

Nekünk szerencsénk volt! – mondjuk vagy ezren, amikor egy-egy iskolatársunkkal összefutunk. (Pontosan 1266-an voltunk. = Tied vagyok hazám; Bp.) Egy évtized sem múlt el a háború befejezése óta, alighogy eltakarították a romokat, alig kezdett pendülni az ipar, a lakótelepeknek csak az alapjait ásták, de száznál több 15-16 éves gyereket már tejben-vajban fürösztöttek az 1953 szeptemberében az Esztergomban megnyílt Rákóczi-iskolában.

A követelmény – a fegyelem mellett –, a tanulás, a tanulás és a tanulás volt, olyan tanárok keze alatt, akik tudományterületük mesterei voltak. Nagyon értettek hozzánk, látták bennünk az embert. … Darvas tanár úr, a fizika tanár-zseni, amikor a húrokról beszélt, elfütyült egy szerenádot, amit a skót királylánynak írt Chopin… Ha bús arcot látott, felvidította. …Szulyovszky Kázmért (német-francia és orosz) olyan becsben tartottuk, hogy névnapján egyik társunk verssel köszöntötte! Szegényke majdnem könnyezett a meghatottságtól. … Takács, a történelemtanár sokat követelő, jól magyarázó és igazságos volt. Nem alkudott meg egy kis népszerűségért, elveit soha nem adta fel. …László József az irodalom berkeiben segített eligazodni, elénk hozva Madách, Petőfi és társaik világát.

Az igazgató-parancsnok sem akárki! Kerekes Béla, aki Nagyváradon kezdte a kadétiskolát. A háború miatt kórházzá átalakított intézményből Pécsre kerül, ahol – a négy év tananyagát három alatt elvégezve – zászlóssá fogadta vitéz Szurmay honvédelmi miniszter. Pályája első évében az olasz fronton szolgált, megsebesült, fogságba került, hazatérte után Veszprém, Győr, majd a Ludovika Akadémia következett. 1944-ben kisbarnaki Farkas Ferenc keze alatt Galíciában védte a megmaradt magyar földet. Igazolása után az új hadsereg ezredese lett. A Honvéd Kossuth Akadémián az S-osztály főnökének nevezték ki. Számos kitüntetés birtokosa, többek között: a Tűzkereszté. Innen került a Magyar Köztársaság elnöke, Tildy Zoltán mellé, akit elkísért Moszkvába 1948. márc.16–17-én. Miután megszűnt a beosztása, visszakerült az Akadémiára, ahonnan a II. RFKK igazgató-parancsnoki székébe emelték át, már vezérőrnagyként. Nem volt tőle megfelelőbb tábornoka az akkori hadseregnek.

Kistábornokoknak hívták a hallgatóit! Sok – ma már nyugdíjas, valódi – tábornokot adott az intézménye! Sokan kerültek a politikai, a tudományos, a gazdasági élet vezető posztjaira, akik mind büszkeséggel vallják alma materüknek az esztergomi (majd a mátyásföldi) székhelyű katonai középiskolát, amit Kerekes Béla vezetett 1953. szeptember és 1956. január között. Elvitathatatlan jelentőségű a II. RFKK. Nagyon figyelték, hogyan indul be a „Kistábornokok" tanintézete.

Az idő halad, az erő elfogy, a létszám csökken, de – mint ahogy a volt hallgatók egyesületében elhangzott –, amíg egy volt rákócista él, emlékezni fog az egykori iskolára. Kell is, mert ez az intézmény megkerülhetetlen a magyar katonai tisztképzés történetében. Öt év alatt három parancsnoka volt, ebből Kerekes Béla – akkor vezérőrnagy – két és fél évet adott életéből, hogy elindítson bennünket a társadalom legnehezebb pályáján. Kerekest életútja predesztinálta ebbe a beosztásba. 1955. novemberében megkapja a Kiváló Szolgálatért Érdemérmet, s amikor betöltötte 55. évét, mondvacsinált indokokkal felmentették, s visszahelyezték az Akadémiára, majd nyugdíjazták. Tisztek, főtisztek, tábornokok lettünk, és tisztelettel gondolunk arra a katonára, aki az égbe, a csillagok közé röpített bennünket.

És hogyan emlékeznek parancsnokukra volt hallgatói? Én Kerekes vezérőrnagyot szerettem. Olyan parancsnok volt, aki nemcsak katonás volt, de aki beleilleszkedett a mi felfogásunkba. Az én meggyőződésem szerint nagyon szerették a srácok. És olyan dolgokat megszervezett nekünk, mint az országjárás! Arra emlékszem, hogy az étkezdében ott járt-kelt közöttünk. Olyan emberséges kisugárzása volt, hogy úgy éreztem, mintha otthon lettem volna! Ő nem volt egy vidám természetű, olyan igazi katonás tiszt volt. Ez volt az, ami az első időszakban megfogott bennünket. Borzasztó hogy… egyszer csak leváltották. Valamilyen politikai dolog motiválta(hatta) ezt a témát, nem tudom, de furcsa volt! A nyugodtsága sokat jelentett. Mindig olyan érzésem volt, hogy nem egy labilis ember, hanem olyan, akinek van egy határozott álláspontja! Egy apa-típust láttam benne. …Szerethető apa volt! – mondta fia, amikor könyvemhez kértem egy interjúban segítséget. Az idézetek részletek a könyvből. Perlawi. 2018. szeptember.

Perlawi Andor

Ezrek jöttek Tapolcára

Hatalmas érdeklődés mellett zajlott le július elején a két napos Tapolcai Hadifesztivál. A két napon, két csatát mutattak be, a szombati nyitónapon az afganisztáni háború egy jellemző afgán–orosz összecsapását, látványos csatajelenetét idézték meg, vasárnap pedig egy 1945-ös Graz környéki ütközetet láthattak az érdeklődők, a katonai hagyományőrzők szereplésével.

Özönlöttek az emberek

A végeláthatatlan kocsisorokat és a laktanyai parkolási gondokat érzékelve hamar kiderült, hogy minden eddiginél sikeresebb hadifesztivált sikerült létrehoznia a fesztiválgazda Vitárius Györgynek és csapatának. A szombaton délután 13 órakor kezdődő csatajátékra az érkezők

a szomszédos laktanya minden parkolásra alkalmas négyzetméterét elfoglalták, láthatóan nehéz perceket éltek meg a szervezők. A fesztivál helyszínén mindeközben a különböző korok nemzeti katonai egyenruháiba öltözött hagyományőrzőké volt a terep, akik szívesen megmutatták fegyvereiket, felszereléseiket a fesztivál látogatóinak, de kérésre pózoltak is a fényképezőgépek előtt. Idén is népszerű volt a harckocsizás, sok százan váltották meg a lánctalpasokra a jegyeket, hogy átélhessék a nem mindennapi élményt. Többek között katonai egyenruha-, és fegyverkiállítással, működő világháborús és néphadseregbeli katonai, honvédségi járművek garmadával és számos szórakozási lehetőséggel készültek a szervezők, hogy elvarázsolják a katonaélettel hajdanán közeli viszonyba került felnőtteket és legfőképpen azokat a fiatalokat, akik hasonlóval csak a filmekben találkozhattak.

Özönlöttek tehát az emberek, a csaták bemutatása számos látványelemet tartalmazott, melyek közül a légierő megjelenése mindenképpen kiemelkedett. A csatatéri eseményeket, illetve a történelmi háttérhez kapcsolódó információkat Valkóczi Balázs katonai hagyományőrző tolmácsolta a közönség számára. A jelenetben orosz tüzérségi előkészítést, légicsapást, páncélosok ütközetét, valamint a gyalogság harcát láthatta a több ezer látogató (becslések szerint a két napon, közel 12 000 látogató jelent meg. Ettől függetlenül természetesen a harci jelenetek minden elismerést megérdemeltek, amelyek méltó folytatásai voltak a korábbi hadifesztiválok bemutatóinak. Vitárius György t. őrnagy, főszervező és csapata az idén is kitett magáért. Ki kell emelni, hogy a csatatéren kívül is volt élet, a vendégek egyenruházati, felszerelési, fegyverzeti kiállításokat, közelharci bemutatókat tekinthettek meg, ízelítőt kaphattak a magyar, a szovjet és a német hadsereg tábori körülményeiről is. (Forrás: Tapolcai Újság, 2018 július.)

A hadifesztiválok a tapolcai volt 8. Harckocsi ezred telephelyén valósultak meg évről évre eredményesen, amelyről az érdeklődők az Interneten „Tapolcai Hadifesztivál” oldalon tájékozódhatnak.

Az őrzők szervezetei

Tapolcán most már négy szervezet őrzi a katonai hagyományokat:

A Tapolcai Honvéd Kulturális Egyesület egy múzeumot hozott létre, mely a Tapolcán az 1700-as évektől állomásozott katonai szervezeteknek állít emléket, tárgyakkal, ruházattal és hatástalanított fegyverek bemutatásával.

A Tapolca és környéke Honvéd Bajtársi Egyesület egy fotóarchívumot hozott létre, amely a 8. Harckocsi ezred és dandár történetéből 1500 archív és eredeti fényképet sorol időrendbe, azonosítja idejüket és az azokon szereplő személyeket, eseményeket, amelyek idővel bekerülnek a városi helytörténeti múzeum rendszerébe. A kétévenként megrendezett „Tapolcai harckocsizók bajtársi találkozója” alkalmával a hagyományok fennmaradnak.

Az MN 1480 Baráti Kör az 5. Önálló Rakéta Dandár történetét, eseményeit és fényképeit őrzi, azokat az évenkénti bajtársi találkozók alkalmával bővíti és őrzi a fegyvernem hagyományait.

A 8. Harckocsi ezred Katonai Hagyományőrző Egyesület a páncélos fegyvernem különböző típusait replikálja, bevonva e munkába azokat, akik aktív hivatásos katonaként harckocsitechnikusok voltak.

A felsorolt szervezetek a maguk módján, egy cél érdekében, ha külön-külön is a katonai hagyományokat őrzik, dokumentálják, építik és mutatják be.

Nacsa Ferenc ny. törzszászlós

Nyári délután Borbányán

A BEOSZ Észak-alföldi Régiójába tartozó Szabolcsi Honvéd Műszaki Hagyományőrző Bajtársi Egyesület tagsága augusztus végén, Borbányán, egy vidám beszélgetős délutánra gyűlt össze. Apropóját az adta, hogy 17. alkalommal találkoztak, hogy elfogyasszák közösen a nyár jellegzetes magyar ételét, a lecsót. Eddig mindig többen is megmutathatták, hogy milyen szakácsok, hogyan készítik el e finom ételt. Az idei évben csak egyetlen tűzhelyen készült az ízletes lecsó. A tagok beszélgettek, viccelődtek, ugratták egymást. Ezen a napon adta át a BEOSZ elnökhelyettese az egyesületet és támogatóit méltóan bemutató roll-upot. Az egyesület tagsága örömmel fogadta a meglepetést. Ez a délután is megmutatta, hogy szívesen töltik tagjaink együtt az időt, jól érzik magukat a közösségben.

A pákozdi csata terepasztalon

A 170 éves a Magyar Honvédség rendezvénysorozat részeként „A pákozdi csata felelevenítése terepasztalon” címmel, a honvédelmi tárca egész napos programot szervezett Debrecenben. A debreceni Kölcsey Központ nagytermében állították fel azt a két méter hosszú és másfél méter széles terepasztalt, amelyen interaktív módon mutatták be a pákozdi csatát az érdeklődőknek. A rendezvény fő célja az volt, hogy a látványra építve erősítsék a helyi fiatalok honvédelmi kötődését. Az asztal kidolgozása hűen tükrözte a csata helyszínének földrajzi jellegét, a tavak, lakott részek, dombok, fák a méretarány függvényében valósághűek voltak, míg a történteket százötven részletesen és történelmi hitelességgel kidolgozott katonafigura „elevenítette” meg. A nap folyamán több alkalommal a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Hadtörténelmi Levéltár fő levéltárosa, a kor szakértője, Kemény Krisztián tartott rendhagyó történelem órát, melyen a terepasztal segítségével mutatta be a pákozdi csata hadmozdulatait. Az előadást vetítés kísérte a háttérben elhelyezett vásznon.

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: TÓTH LÁSZLÓ

Csőrobbanás

Az 1994. július 25-én bekövetkezett halálos baleset áldozataira emlékezett és helyezte el a kegyelet koszorúit az MH Bakony Harckiképző Központ (továbbiakban: MH BHK) személyi állománya, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége, a város önkormányzata, intézményei és civil egyesületei, valamint a Vitézi Rend képviselői. A megemlékezéseken minden évben részt vesz Kránitz Antal özvegye, testvére és családja. A hagyományoknak megfelelően a laktanyában tartott megemlékezésen Pálmai Árpád alezredes (törzsfőnök) méltatta Kránitz Antal posztumusz őrnagy életútját, majd kitért a baleset körülményeire. A Bakonykúti Bázis csörlőházi (a BEOSZ által állított) emlékműnél Vörös László Lajosné ny. ezredes, a BEOSZ alelnöke idézte fel a történéseket beszédében. A jelenlévők a koszorúzást követően közösen vonultak át Csörgey Károly tábornok emlékoszlopához, ahol dr. Búzási István mondott beszédet. A rendezvényt magas színvonalon bonyolították le az MH BHK személyi állománya közreműködésének és a Gábor Áron Nyugállományúak Klubja szervező munkájának köszönhetően.

Esküdt Lajos ny. ezredes
fotó: Esküdt Lajosné

Emléktábla a határőr tanszék tiszteletére

Emléktáblát helyeztek el az MH Altiszti Akadémia Kinizsi Pál épületének falán. A korábbi Kossuth Lajos Katonai Főiskolának helyet adó laktanyában 1972 és 2001 között működött a Belügyminisztérium határőr tanszéke. Az emléktábla avató ünnepségén dr. Pozsgai Zsolt rendőr vezérőrnagy, személyügyi országos rendőrfőkapitány-helyettes mondott ünnepi beszédet. „Ez az emléktábla hivatott tudtul adni a jövő nemzedékeinek, hogy egykor kiválóan felkészült tanárok, és kiemelkedő képességű hallgatók részvételével magas színvonalú oktatás folyt itt, mely a kor követelményeinek megfelelően biztosította a határőrség gerincét képező tiszti állomány utánpótlását” – hangsúlyozta. Dr. Virányi Gergely nyugállományú határőr dandártábornok beszédében megemlékezett a határőrképzés és a tanszék történetéről. „Az előttünk lévő emléktábla, bár elnevezése többször megváltozott, ugyanazt a tanszéket jelöli, amely 1972-ben kitelepült a szentendrei objektum épületébe, és itt 2001-ig működött, majd a korábbi Nemzetvédelmi Egyetem Üllői úti bázisára költözött. Ezek alatt az évtizedek alatt több ezer határőr tisztet képzett a határőrség állománya számára” – fogalmazott.

HONVEDELEM.HU

Vérpezsdítő dallamok

A VOKE József Attila Művelődési Központ és a Dunakeszi Koncertfúvósok szervezésében harmadik alkalommal rendezték meg a Pest Megyei Fúvószenekari Fesztivált, amelyre az Obsitos Fúvószenekar mellett meghívást kapott a Keil Ernő Fúvószenei Egyesület, Tatabánya Város Fúvószenekara és a Polgári Fúvószenekar 1895 Székelykeresztúrról.

A találkozót megelőzően, egymás után, 40 perces szabadtéri térzenét adtak a zenekarok a város különböző pontjain. Az Obsitos Zenekar a Gödi Tesco parkolójában lépett fel, ahol népszerű indulókkal szórakoztatta a hétvégi bevásárlásra érkező közönséget. A nagy meleg ellenére a Dunakeszi Járműjavító előtti tér megtelt. Különböző irányból, indulókat játszva indultak el a zenekarok a Köröndre. A gála hangverseny közreműködőit és a közönséget Bocsák István Károlyné önkormányzati képviselő köszöntötte, majd bemutatta a zenekarokat. Az egyenként 20-20 perces önálló hangversenyt a vendéglátó Dunakeszi Koncertfúvósok kezdték egy remek Sousa-darabbal. Őket az Obsitos Fúvószenekar, majd a Keil Ernő Fúvószenekar, Tatabánya Város Fúvószenekara és végül a Székelykeresztúrról érkezett Polgári Fúvószenekar 1895 előadása zárta.

A III. Pest Megyei Fúvószenekari Fesztivál fénypontja a megjelent 5 zenekar együttes játéka volt, amelyet a közreműködő zenekarok karmesterei vezényeltek.

Sepcsik Sarolta ny. őrnagy

MEGHÍVÓ

A 10 évfordulóját ünneplő Obsitos Fúvószenekar a jubileumi koncertjét október 27-én 17 órakor tartja meg a KMO színháztermében, amelyre minden érdeklődőt szeretettel hív és vár a KMO Művelődési Ház Obsitos Fúvószenekari Egyesület.

Boldog születésnapot, Bandi bácsi!

A kilencvenöt éves Frankó Endre nyugállományú főhadnagy születésnapját ünnepelték a Gaudiopolis Békásmegyeri Evangélikus Szeretetházban. A legendás második világháborús Puma vadászrepülő-osztály pilótáját, dr. Papp Ferenc ezredes is felköszöntötte. A HM Társadalmi Kapcsolatokat Koordináló Főosztály vezetője a szeretetház könyvtárában miniszteri emléklappal és A Magyar Légierő 100 éve, 1918–2018 című könyvvel ajándékozta meg Bandi bácsit. A köszöntésen részt vett Hochstein András is, aki szinte „örökbefogadott fiának" tekinti a pilótát.

Bandi bácsi 1923. szeptember 2-án született Egerben. A repülést idősebb testvére, László által szerette meg, aki egy légi harcot követően eltűnt. A két fiú minden hétvégén gyalog vagy biciklivel tette meg az Eger–Gyöngyös ötven kilométeres útvonalat. Frankó Endre 1942-ben jelentkezett a Repülő Akadémiára.

A nyugállományú főhadnagy nagyon büszke arra, hogy 1944 novemberében bekerült a Pumákhoz. A Puma vadászrepülő-osztály tagjaként hazánk felett több alkalommal is harcolt a Magyarországot támadó amerikai bombázó- és vadászrepülők ellen. 1945 májusában amerikai hadifogságba esett, de ugyanezen év karácsonyára már hazatérhetett. Ahogy fogalmazott, a második világháború legszebb pillanata az volt, amikor befejeződött. 1956-ban felvették a Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Kar levelező tagozatára. Mérnöki pályafutása alatt egyebek mellett az ő tervei alapján épült meg a János-hegyen a Libegő is. A '70-es években tíz évig Indiának tervezett hasonló kötött drótkötélpályás közlekedést és teherszállítást: évente több hónapot töltött kint, és irányította az építkezéseket.

Bandi bácsi életét a repülés szerete-te kísérte végig: nem a repülési eszköz, hanem a repülés élteti és érdekli mind a mai napig. Idén augusztus 20-án, a légi parádén másodmagával egy kétmotoros, dízeles DA–42-es repülőből csodálhatta Budapestet. Kedvenc étele minden, amiben mák van, szeret borozgatni, de nagy melegben a sört sem utasítja vissza. És mi a titka annak, hogy megéljük a kilencvenötödik életévünket? „Végtelenül egyszerű: nem szabad meghalni" – mondja mosolyogva a Puma század legidősebb pilótája, aki hozzátette: a mai nap csak annyiban különbözött a többitől, hogy ünnepelték, mert „minden nap nem szoktak megköszönteni!"

Fotó: Tóth László
honvedelem.hu

Vidrashow és tagtoborzás

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége által kiírt pályázat eredményeként a Magyar Honvédség 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis támogatásával a Repülők és Rendvédelmiek Bajtársi Egyesületének tagjai egy felejthetetlen kiránduláson vettek részt a Poroszlói Ökocentrumban. A megérkezést követően színvonalas tájékoztatót hallgattak meg a résztvevők a park idegenvezetőjétől, majd megtekintették az állatkertet is. A nap fénypontja a „vidrashow" volt, ahol szinte testközelből lehetett látni a különleges, kecses állatok mozgását, játékos viselkedését.

A közel ötvenfős csoportban részt vettek a Veterán Repülők kecskeméti szervezetének tagjai, valamint meghívottként olyan katonaözvegyek is, akik ugyan nem tagjai az egyesületnek, de látva a kirándulás sikerét, bízunk abban, hogy rövid időn belül kérik felvételüket tagjaink sorába.

Csóka Tamás ny. ezredes
elnök

Halhatatlanokkal találkoztunk

A Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége megállapodást kötött a Halhatatlan Magyar Sportolók

Egyesületével, mely egyesület két és fél évtizede működik Magyarországon. Ez a szervezet a magyar sport újkori történelme során, az olimpiai játékokon, világ- és Európa-bajnokságokon dicsőséget szerzett magyar sportolók legnagyobb alakjait tömöríti. Puskás Öcsi, Papp László, Zsivótzky Gyula, Gerevich Aladár, ha csak néhányukat említjük, de a ma még élők közül is – Egerszegi Krisztina, Kovács Katalin, Kásás Tamás is tagjai a szervezetnek. 21 tagja lehet a „Halhatatlanoknak", közülük lehetőségünk volt meghívni rendezvényünkre a magyar sport legnagyobb alakjai közül dr. Hegedüs Csaba olimpia és világbajnok, kétszeres Európa bajnok birkózót, valamint Dunai Antal olimpia bajnok, olimpiai ezüstérmes labdarúgót. Rendezvényünket megtisztelte jelenlétével Tóth Bertalan, nagyközségünk polgármestere, és Bernát Istvánné intézményvezető is.

Sportolóink olyan értékeket képviselnek, mint hazaszeretet, céltudatosság, elkötelezettség, csapatszellem, kitartás és szorgalom. Jelenlétükkel, élménybeszámolóikkal színesítették rendezvényünket, érdekes történeteket, sztorikat ismerhettünk meg nemcsak sportmúltjukról, hanem emberi nagyságukról, magánéletükről is. Az egyesületünk tagjai nagy érdeklődéssel hallgatták őket, közvetlenségük, előadói készségük lenyűgöző volt. Vendégeink is örömmel vettek részt a rendezvényen, számukra ez egy küldetés volt. Az előadásuk végén közös fotózásra invitáltak bennünket, melyet mi nagy örömmel vettünk.

Emlékezetes marad számunkra ez a nap.

Antal Jánosné
Platthy József Bajtársi Egyesület

Hagyományos kerti parti

Vidám zenés, műsoros kerti partit tartottak a Bem és a Balassi egyesületeknél. A jó hangulat mellé a finom falatokat az Erdős Laci által készített finom Jókai bableves biztosította. A programból természetesen nem maradhatott el a rendezvény napjaiban a 75., illetve 70. születésnapját ünneplő Galló Pista, Péter Laci és a sokkal fiatalabb Novák Jolika köszöntése sem.

Cseméi vigasságok

A Dózsa György Honvéd Nyugdíjas Egyesület a „Cseméi Nyári Vigasságok'' rendezvény keretében köszöntötte a születés- illetve névnapjukat a második negyedévben ünneplő tagjait. A résztvevők – a kissé zord időjárástól sem zavartatva – egy jó hangulatú, sportrendezvényekkel, hagyományőrző bemutatóval, a „RETRO'' jegyében tartott veteránmotorozással és tombolával tarkított napot tölthettek együtt a virágairól méltán híres községben.

A már negyedik alkalommal megszervezett eseményt az idén is támogatta a

község polgármestere, dr. Lakos Roland, illetve a Bajtársi Egyesületetek Országos Szövetsége, amelynek egyesületünk az alapítása óta tagja.

Örömünkre szolgált, hogy vendégként magunk között tudhattuk Cegléd város polgármesterét, Takács Lászlót és Hegedűs Ágota alpolgármester asszonyt, valamint a BEOSZ vezetőségének tagjait, Esküdt Lajos ny. ezredest, a szervezet elnökhelyettesét és Vörös Lászlóné ny. ezredest, a BEOSZ alelnökét.

A színvonalas programok megvalósításáért köszönet illeti a szervezőket, mindenek előtt az egész napi eseményeket összefogó Lukács István ny. alezredest és kedves feleségét.

A dobogó harmadik fokán

Befejeződött a 42. CISM Katonai Ejtőernyős Világbajnokság

Véget ért a 42. CISM Katonai Ejtőernyős Világbajnokság. A harminchét nemzet 372 sportolója több mint egy hétig küzdött célba ugrás, formaugrás és stílusugrás versenyszámokban Szolnokon.

Óriási küzdelemben a harmadik helyet harcolta ki hazánk válogatottja a katonai ejtőernyős világbajnokságon. Asztalos István önkéntes műveleti tartalékos zászlós egyéniben – hármas holtversenyt eldöntő, úgynevezett szétugrás után – a negyedikként végzett, a csapat legfiatalabb tagja, Horváth Ferenc őrvezető tizenharmadik lett az ifjúsági mezőnyben.

A versenyzőknek Szabó László dandártábornok, az MH Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság megbízott parancsnokhelyettese és Szalay Ferenc polgármester is gratulált az elért eredményekhez.

A Bánszki Tamás százados, Varga Tamás, Hirschler Gábor zászlósok, Gál Szabolcs törzsőrmester és Asztalos István önkéntes műveleti tartalékos zászlós alkotta magyar nemzeti válogatott a szlovén és a kínai gárda után, célba ugrásban a harmadik, egyéniben Asztalos zászlós a negyedik, Horváth Ferenc őrvezető pedig a juniorok mezőnyében a tizenharmadik helyen végzett. A versenyszám legjobbjainak Szabó István, a Honvédelmi Minisztérium honvédelmi ügyekért felelős államtitkára adta át az érmeket.

HONVEDELEM.HU

100 éves a magyar légierő

Pápán, az Esterházy kastélyban mutatták be a Zrínyi Kiadó gondozásában megjelent „A Magyar Légierő 100 éve” című könyvet. Az évfordulós kiadvány a magyar katonai repülés történetét fogja át, betekintést engedve az olvasó számára abba a sajátos világba, amelyben a magyar katonai „repülőemberek” éltek, dolgoztak és teljesítették feladataikat. A most megjelent alkotással kapcsolatban dr. Isaszegi János elmondta, hogy a kétnyelvű, nagy gondossággal megszerkesztett kötet várhatóan nagyon népszerű lesz idehaza és külföldön is, hiszen a magyar légierő mindig élen járt a fejlesztések területén, így biztosítva lépéstartásunkat a környezettel és a szükséges műveleti képességeket országunk biztonságának megőrzéséhez.

Fotó: Dévényi Veronika

HONVEDELEM.HU

KAPCSOLATFELVÉTEL BALATONSZŐLŐSÖN

A Kossuth Lajos Nyugdíjas Klub vezetősége előzetesen egyeztetett program alapján látogatást tett Balatonszőlős településen a helyi Ezüstfürt Nyugdíjas Klub meghívására kapcsolatfelvétel céljából. E hatszáz fős kisközség festői természeti környezetben fekszik a Balatoni Nemzeti Park kapujában, a Szőlős-Pécselyi medencében. A kapcsolatfelvétel az MH Altiszti Akadémia parancsnoka Bozó Tibor dandártábornok kezdeményezésére jött létre, mert a település részére az 1942-ben a jutasi tiszthelyettes-képző iskola hallgatói által épített templomot és a világháborúkban a település hősi halált katonái nevét tartalmazó emléktáblát gondozzák, a jutasi jelmondatok szellemiségét ápolják.

A nyolc fős delegációnkat a település polgármestere Mórocz László és a helyi klub vezetősége és aktivistái nagy szeretettel fogadták. A kölcsönös tájékoztatást, bemutatkozást és a kiadós tízórai elfogyasztását követően házigazdánk, Gulácsi Andor bemutatta a település nevezetességeit és elmesélte történetét. Ezt követően Balatonfüredre kirándult a két csapat, és a város megtekintése közben a beszélgetések, közös fotók észrevétlenül összehozták a klubok tagságát. Tihanyba már szinte régi ismerősökként – akik újra találkoznak – érkeztünk meg. A tihanyi apátságban Jeromos atya vezetésével élményszámba menően, részletesen ismerkedtünk meg az apátság történetével, titkaival és gyönyörködtünk az elénk táruló csodás látképben. Visszatérve az önkormányzat által biztosított klubhelységbe, tele élménnyel, a klub aktivistái által készített finomabbnál finomabb ételek és italok elfogyasztása mellett a programok egyeztetése és a viszontlátogatás idejének kitűzése volt a fő téma. Mivel delegációnk tagja volt a „Nótás Kapitány” is, nem lehetett kihagyni, hogy egy aktuális nótát ne énekeljen el a jelenlévők szórakoztatására. A tartalmas program teljesítése és a sikeresnek ítélt kapcsolatfelvétel tudatában indultunk haza, álltunk neki a szentendrei látogatás szervezésének.

Horváth Jenőné
elnök
fotó: Bara Erzsébet

HADIHAJÓS FESZTIVÁL

Idén 170 éves a Magyar Honvédség, s egyben 170 esztendős a honvéd folyami hadihajózás is. Az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred (MH 1. HTHE) nyílt nappal ünnepelte a kettős jubileumot az MH Hadikikötőjében. Az eseményre több ezren látogattak ki. 1848. július 25-én bocsátották a Duna vizére az első hazai folyami hadihajót, a Mészáros hadigőzöst, így a Magyar Honvédség megalakulása gyakorlatilag egyidős a magyar folyami hadihajózással, amit ettől a naptól számítanak. A kettős jubileum tiszteletére az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred nyílt napot szervezett az MH Hadikikötőben.

Az ezred hadihajósai egész évben megfeszített tempóban dolgoznak. Ők gondoskodnak szükség esetén a hazai vizek aknamentesítéséről, teljesítenek szolgálatot a Dunán és a Balatonon, de részt vesznek a hazai és nemzetközi gyakorlatokon, kiképzési eseményeken is. Az ezred tűzszerész búvárai gyakran dolgoznak együtt a hadihajósokkal, hiszen speciális búvárfelszerelések nélkül nehezen lehetne vizeink aknamentesítéséről gondoskodni. Mindennapi munkájukat, felkészülésüket, fegyverzetüket és vízi járműveiket a civil társadalom általában ritkán láthatja testközelből, miután a Hadikikötő szigorúan elzárt terület a nem honvédségi dolgozók számára. Idén azonban megnyíltak kapui, hogy bárki kilátogasson, aki megismerkedne a magyar hadihajókkal, a tűzszerész búvárok munkájával, a tűzszerész katonák speciális feladataival, felszereléseivel, a robbanóanyag-kereső kutyák és vezetőik egyedi kiképzési rendszerével. A lehetőséggel több ezren éltek, már a délelőtt folyamán óriási tömeg lepte el a kikötő területét. A következő hadikikötős nyílt napra biztosan nem kell öt évet várni.

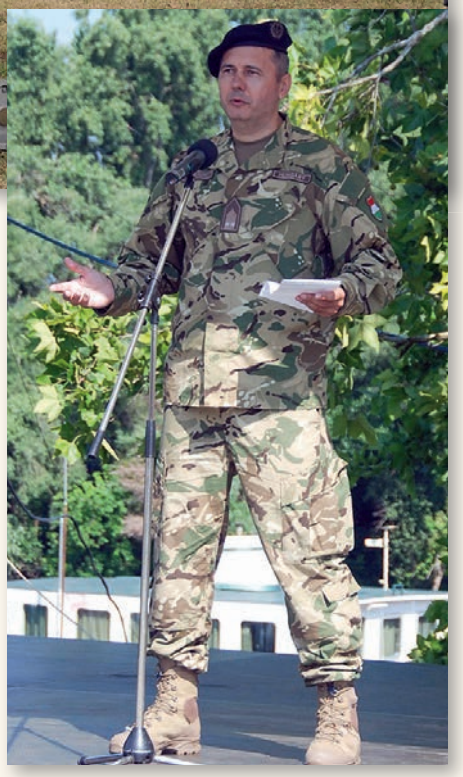

HONVEDELEM.HU

FOTÓ: DR. MARKOVICS ZITA FŐHADNAGY